

nufaca

número 28

PUBLICACIÓ D'AMICS DE CERDANYA

PUIGCERDÀ: AIXÍ FUNCIONA L'AJUNTAMENT

Preu 75 pts.

RESTAURANT

ELÍVIA

Patates al caliu

Graellada de carn

Especialitats
a la brasa

BAR CAFETERIA

RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34

— PUIGCERDA

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

VILALLOVENT
(PUIGCERDÀ)

Teléfons:
88 11 46
88 13 79
88 08 69

JOIERIA RELLOTGERIA

J. Fullana

PUIGCERDÀ

MUDANZAS

TARRAGONA S.L.

TRANSPORTES GUARDAMUEBLES
EMBALAJES MUDANZAS NACIONALES E
INTERNACIONALES
DELEGACION EN PUIGCERDA: MUEBLES VIDAL

C/ General Tella, 14 - Tel. 88 08 36

AUTO ESCOLA PUIGCERDÀ

Victòria, 4, 1º

PUIGCERDÀ

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

HOTEL

RESTAURANTE

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. — 88 01 00
PUIGCERDÀ

número 28

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

Pere Capdevila
Miquel Casanovas
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Laura Fabra
Emili Guirao
Carme Moreno
Joan Peitx
Josep Peitx
Xavier Pujol (corrector)
Jean Paul Poirier (il·lustració)
Meritxell Sastre
Ramon Solà
Josep M. Tosas

Col·laboradors:

El Biògrafo
F. Xavier Bosom
Cu-Cut
Pere Font
Juan Fullana
Salvador Galcerán
Roger Giral (França)
Nostàlgic
Carme Clausell (França)
Rosa M. Rodríguez
El Trovador
Josep Vigo

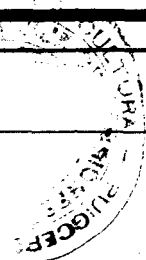
Edita: AMICS DE Cerdanya
Antic Edifici dels Escolapis
Plaça Balvedere s/n
PUIGCERDA

Imprimeix: Imprés - Ràpid
LLEIDA

PUBLICACIÓ MENSUAL.

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col·laboradors.

editorial

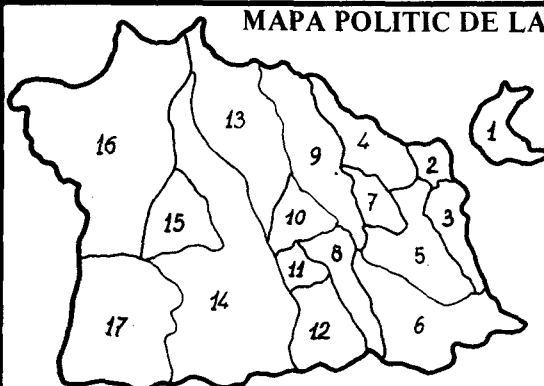
Com ja havíem anunciat s'ha dut a terme l'exposició de fotografies presentades al concurs que organitza Amics de Cerdanya. Cal dir que l'assistència de públic no ha estat massa nombrosa. Una vegada més aprofitem aquestes pàgines per demanar la vostra col·laboració. Amics de Cerdanya preten ser una associació que dugui a terme tot tipus d'activitats culturals, però això només serà possible si tots hi ajudem. Aquesta ajuda pot ser a molts nivells des de la col·laboració directa en l'organització d'activitats a la participació una vegada es porten a terme aquestes aquestes activitats.

Hem de dir que casi bé sempre ens hem trobat sols a l'hora d'organitzar qualsevol cosa, això fa que a vegades tinguem errors que es podrien subsanar fàcilment amb una mica de col·laboració per part de la gent. De totes maneres hi han vegades que trobem persones disposades a col·laborar desinteressadament. Aquest és el cas de les persones que componen els jurats dels dos concursos: el de fotografia i el de poesia. Des d'aquí el nostre sincer agraïment.

Amics de Cerdanya vol informar també que el dia 24 a les deu de la nit a la sala de la Caixa provincial tindrà lloc l'entrega de premis dels concursos de fotografia i poesia. Us esperem.

AMICS DE Cerdanya

MAPA POLITIC DE LA CERDANYA PER MUNICIPIS

MUNICIPIIS

- 1.- Llívia
- 2.- Puigcerdà
- 3.- Aigües - Vilallonga
- 4.- Guils
- 5.- Fontanals
- 6.- Alp
- 7.- Bolvir
- 8.- Das
- 9.- Ger
- 10.- Isòvol
- 11.- Prats
- 12.- Grus
- 13.- Meranges
- 14.- Bellver i Batllia
- 15.- Prullans
- 16.- Llès
- 17.- Montellà - Martinet

PUIGCERDA MES VERD

El propassat dia 9 d'abril va tenir lloc la "festa de l'arbre" al recinte del parc de la nostra vila. Prop d'un centenar de nois i noies del Col·legi de Ntra. Sra. Del Carme hi acudiren i feren una plantada d'una trentena d'exemplars de piros, cedits per la gentilesa del Sr. Blanquer d'Urtx. Es comptà amb l'ajut tècnic de l'ajuntament. Donat el gran interès i esperit d'amor a la natura es pensa repetir la festa en anys successius.

LOURDES

AQUI L'EXPOSICIO

Voldríem que aquesta crònica fos d'una altra manera però ens hem d'ajustar a la veritat.

Començarem felicitant els participants al concurs de fotografia organitzat per Amics de Cerdanya. Es van recollir 44 fotos entre els dos temes que composaven el concurs: Tema Lliure i Tema Cerdanya. Segons el nostre modest entendre s'han pogut veure fotos de molta qualitat i de molt bona intenció. Es pot qualificar la participació com a bona, malgrat que ja feia temps que no es feia cap concurs a Puigcerdà.

El que si que sap greu és la poca participació en quant a públic visitant de l'exposició; podríem parlar que hi ha hagut dies que en les dues hores que romania oberta la sala, es van veure un màxim de dues persones. Aquest fet és veritablement desmoralitzador, deixant clar que qualsevol tipus d'activitat cultural té aquí el mateix ressò que si es fes al mig del desert. Per això dèiem al principi que ens agradaria que aquesta crònica tingués un altre caire. Voldríem haver dit que el principal protagonista fos precisament l'assistència del públic. Ho sentim molt, no ha estat així.

RUFACA

ATRACAMENT AL LOCAL D'AMICS DE Cerdanya

Durant la passada Setmana Sant la seu d'Amics de Cerdanya i dels demés grups que ocupen l'edifici dels antics escolapis, fou robada forçant un parell de portes interiors i la de sortida, ja que per entrar, ens imaginem, que ho feren per la finestra ajudats per un "columpio" trencat en forma d'escala.

S'endugueren unes dues mil pessetes en metàl·lic, un casquet, una guitarra, una motxilla, amplificadors, guitarres acústiques, un tocadiscos, etc.

En el moment de tancar aquest número encara no s'han trobat els autors dels fets.

CARVALHO TENIA RAO

— Venía a invitarte para el próximo fin de semana, pero si no quieres olvídale.

— ¿No querer yo? ¿Un fin de semana entero? ¿Dónde, Pepe?

— Me han hablado de un restaurante en la Cerdanya. Lo han puesto un matrimonio jubilado y ella guisa muy bien. De paso podríamos hacer alguna excursión. Ir a Francia. Comprar unos quesos. Patés.

(Los mares del Sur, M. Vázquez Montalbán, Premí Planeta, 1979, pàg. 202)

Sembla que els informadors del detectiu Pepe Carvalho no anaven del tot desencaminats o al menys això és el que pot deduir-se del fet que el restaurant en qüestió —Can Bor-

4/RUFACA/maig

sh Flash Flash Flash Flash

rell, Meranges— hagi obtingut el Trofeu Internacional de Turisme i Hosteleria 1980. Aquest Trofeu es concedeix cada any a la firma que el Comitè de Selecció considera com la més qualificada en el seu ram. Les nostres felicitacions.

R.

"MUSICA I BERRA TOT PER TERRA"

El passat 13 d'abril Llívia celebrà la seva tradicional festa de Pasqüetes, que per cert va presentar un caire més animat i variat que altres anys. Hi va haver, a part de les tradicionals balls, gran activitat esportiva i folklòrica, cros, ciclisme, futbol, jocs infantils, majorets, etc.

Per a què no hi faltés res i per completar millor la diada del diumenge, la Festa Major de Llívia va tenir també la seva anècdota. Potser perquè era dia 13?. Va resultar que en plena ballaruga de tarde, tot de cop i com obra de màgia, el empostissat a on actuava l'orquestra es va esfonsar i ja vàrem tenir "músics i berra tot per terra". Com l'accident no va produir cap mal físic a ningú, només rialles i comentaris, es va suspendre el ball fins a la nit.

Però han pensat els organitzadors que podria passar en el cas de produir-se un accident a algun dels músics de l'orquestra o d'atrapar algú al dessota?. Per sort no va passar res solament que alguns joves que havien pagat la seva entrada es varen quedar amb les ganes de ballar.

Apart aquesta anècdota, hem de felicitar al nou Ajuntament i a la comissió organitzadora que han fet possible que la festa de Pasqüetes de Llívia tornés a ser les Pasque molta gent ja no recordava.

J.V.

Durant el passat mes d'abril la Caixa ha ofert un cicle de conferències que giraven més o menys al voltant del tema ecològic: L'ENERGIA VERDA, LA FAUNA CATALANA, COM ER UN ESTUDI ECOLOGIC. Malhauradament l'assistència als actes, com ja és habitual a la Vila, no fou gaire nombrosa.

El 27 - 4 - 80 colisionaren els vehicles amb matrícula de Girona GE-8797-J i el francès 6660-QJ-47, no hi hagueren ferits, tan sols danys materials.

El dia 24 - 4 - 80 es va produir un robament a la sala de BINGO en trancament de màquines. Els lladres entraren per la finestra.

El 24 - 3 - 80 tres menors robaren dues caravines al Ro de Rigolisa. Foren descoberts el mes passat.

En una baralla produïda al Sant Jordi el dia 18 - 4 - 80 va resultar ferit Delio Sanchez Muñoz per Mohamed El Kadoari El Hamafi.

El dia 19 - 4 - 80 els vehicles amb matrícula AND-11877 i GE-9435-D colisionaren a la Avinguda General Tella. No hi van haver ferits.

El 29 - 4 - 80 xocaren al carrer Espanya Ramon Cosp els vehicles GE-6555-D i L-9334-F, només es produïren destrosses materials.

En un Bar del Carrer Espanya es produí un robament de 40.000 pessetes.

El 3 - 4 - 80 va ésser robada la moto amb matrícula de B-7141-DY.

A la carretera comarcal 1313 tingué lloc una colisió entre els vehicles GE-3455-I i 4289-GS-82 de França, resultant ferit l'acompanyant del cotxe català.

A Cerdanya es dona el cas curiós —que no deu ésser únic— de que hi han carreteres que no tenen amo, i altres que tenint-lo serien regalades de bona gana. El que vulgui adquirir la titularitat de una carretera pot aconseguir-ho amb molt pocs diners.

La carretera de la Collada a Alp per Supermolina i Masella i la que baixa del Parador a l'Estació de RENFE de La Molina sembla que no són de ningú i que ningú las vol admetre (Ministeri d'Obres Públiques, Diputació ni Municipi) per tal de no tenir que beneficiar-les, o sigui per no suportar les despeses que comporta el seu manteniment i reparació.

Per altra part, la carretera que desde la Baronia puja a Puigcerdà i baixa fins la Duana, qu'és d'Obres Públiques, tindria que passar al municipi doncs com a carretera nacional ha estat substituïda per la nova variant que va directament a la Duana desde el pont de la via de la Baronia, però l'Ajuntament de Puigcerdà no pot fer-se càrrec per no disposar dels mitjans necessaris per a mantenir-la i conservar-la. Aquesta però, té l'avantatge que el Ministeri no podrà abandonar-la i tindrà que continuar responsabilitzant-se'n.

Possiblement a la nostra comarca —com a altres llocs— deuen haver-hi altres carreteres que no tenen pare ni mare.

Així és que, al nostre País (i el fet per si mateix, ja denota una mentalitat de govern de dubtosa eficàcia de servei) els organismes no es barallen per assolir competències mitjançant les quals millorar prestacions i reduir costos als contribuents, sinó

QUI VOL UNA CARRETERA?

que pel contrari pugnen per eludir responsabilitats ja que difícilment podran aconseguir els recursos necessaris per bastir les noves obligacions, deixant que els serveis requerits quedin totalment abandonats o a l'espera de que algú se'n compadeixi i tracti de buscar-hi remei.

Es llasimós que la funció pública sigui tractada segons uns plantejaments de tanta migradesa fins qu'en ocasions calgui esperar que algú vulgui fer-se càrrec del que per definició hauria d'ésser inajornablement assumit pels organismes corresponents. I el que és encara més trist, que aquestes situacions no es donen solsament en qüestió de carreteres sino que les trovem en tots els camps de l'Administració.

Pensem que amb l'estructuració de Catalunya a partir de la constitució del Parlament, seguint per la institucionalització de les comarques, ha de donar-se sol·lució a tot aquest sentit de problemes. I demanaria que les carreteres orfes i les que sense ser-ho resten igualment abandonades, a més a més de les que avui pertanyen a les diputacions de Lleida i de Girona, pasin a dependre del Organisme comarcal, ja sigui mitjançant el tant pregonat i mai assolit Consorci o be directament del Organisme definitiu (Consell de la Cerdanya?) que aplegui la representació dels interessos de tota la gent de tots els pobles de la Cerdanya, als que tindria que atribuir-se també la neteja de la neu i el glaç desde el cim de La

Collada, traspasant-li competències al temps que mitjans tècnics i econòmics adients.

Tot això seria més ràpidament factible si ja comptéssim amb un instrument representatiu i capacitat per aglutinar la representació dels interessos i per desenvolupar la execució, de tal manera que les diputacions i la Generalitat només haguessin de transferir els mitjans materials, sense necessitat d'empendre estudis socio-econòmics ni de cercar les fórmules jurídiques pertinents, lo que retardarà la organització de la Cerdanya com a entitat comarcal fins que s'acompleixi la total reestructuració de Catalunya.

Entre tant, els cerdans podríem haver guanyat temps adelantant tràmits i estudis i resolguent aquells problemes que, en qualsevol camp de l'actuació pública, restessin al nostre abast o permetessin una solució mitjançant subvencions o finançament desde les diputacions i la Generalitat que ara mateix son incosevibles degut a la total descoordinació dels ajuntaments, a la total absència de plantejaments i fins i tot a la pròpia ignorància dels nostres problemes, quant menys desde una visió comarcal.

Ha passat més d'un any desde la constitució dels ajuntaments democràtics a Cerdanya i res s'ha avançat en aquest sentit, malgrat la bona disposició de la major part de Batlles i Consellers. Tothom espera una resposta a aquest repte considerat necessari per millorar els camps econòmics, social i cultural. Què cal esperar més?

Francesc Xavier Bossom

BOMBERS, UN PLE EXTRAORDINARI

Arran de la paulatina organització de la xarxa de cossos de bombers de Catalunya, l'ajuntament de Puigcerdà celebrà un ple extraordinari per tal d'estudiar i aprovar les condicions d'un conveni que s'hauria d'establir entre la Diputació de Girona i el propi ajuntament.

En el text de qüestió es feia palesa la necessitat d'una coordinació dels principals cossos de bombers de cara a frontar no tan sols els possibles incendis urbans o industrials, sinó, i sobretot, els forestals en els quals es requereix la presència de bombers de diversos indrets.

En aquest sentit, doncs, la diputació es compromet a aportar material d'immediat (per exemple, un cotxe tot terreny), subvencionar les despeses originades per la contractació de dos xòfers-mecànics, fer-se càrrec de les assegurances tant per els materials com per els propis bombers i volunta-

ris ocasionals. Al mateix temps, es compromet a la instal·lació del personal en el servei d'extinció (xifrat en unes 1.500 ptes. l'hora per equip —cinc homes).

Per la seva banda, l'ajuntament es compromet a cobrir les despeses de carburant, la creació i manteniment d'un equip de voluntaris, la cessió de l'ús del local per parc i la normalització del material i boques de regatge.

Bàsicament aquestes son les clausules del conveni. No cal suspesar-les massa per

comprendre que resultat del tot beneficioses per Puigcerdà i que per tant, l'ajuntament no hi possà cap pega a que es firmés.

Té, al mateix temps, una significació especial el fet de poguer signar aquest document: el reconeixement del Parc de Bombers de Puigcerdà com a Parc Principal, es a dir, el fet de que la Cerdanya pugui disposar d'un parc de bombers amb cada cop millors materials i amb una autonomia necessària per a cobrir els possibles serveis de la zona.

AJUNTAMENT: ELS NERVIS SALTAREN

Amb la reincorporació de la regidora Julia (CI), superada ja l'hepatitis que l'ha tinguda apartada de l'Ajuntament, i l'absència del regidor Peitx (EM) que es trobava de viatge, s'inicià el Ple del dia 18 d'Abril que comptà amb una inusual i nombrosa assistència de públic, probablement atret pel rumor desfigurat de què en aquest Ple els socialistes intentarien carregar-se el batlle.

La lectura de l'acta anterior pel nou Secretari, Sr. Prta, dona pas al primer punt de l'ordre del dia que tractà sobre la subhasta de fusta (735 m3) a la qual va presentar-se un sol concursant. Aprovat per unanimitat, seguí el mateix camí la concessió a Caça i Pesca del troç de muntanya que està dins el vedat i la concessió de terreny per l'aprofitament de pastures pels pagesos.

El segon punt consistí en l'aprovació de la presentació de documentació a la Confederació d'Aigües de l'Ebre per recabar el projecte de financiació del sistema d'abasteixament d'aigües, després que l'alcalde informés que en alguns casos aquesta entitat havia corregut amb la totalitat de les despeses. El projecte constaria de tres fases: 1. Instal·lar una estació depuradora a la part del pou dipòsit. 2. Arreglar les actuals instal·lacions per a la recollida d'aigües. 3. Estudiar les possibilitats d'anar a buscar més aigua.

EL PUNT TRES

Però si l'anterior punt és força important per Puigcerdà, i poc conegut, per fi arribà el punt que tots esperavem. Si fossim novel·listes diríem que el silenci que es produí, quan el regidor Fullana (PSC) començà a llegir les dues mocions que presentava en nom del seu partit, podia tallar-se. El debat que es produí després, en canvi, com acostuma a passar darrerament en els plens, fou desordenat i, al nostre entendre, poc seriós.

LA 1ª MOCIÓ

Aquesta moció informava sobre el retràs persistent del partit del govern en portar a terme una nova Llei de Règim Local i criticava, ensems, que no hi hagués cap perspectiva en el calendari del Parlament de corregir aquesta situació. Després de passar revista a l'esperit anacrònic de l'esmentada llei i de constatar que, en els municipis on no existeix una majoria explícita amb capacitat de direcció política determinant, aquesta llei fa inoperant l'actuació dels consistoris com és el cas de Puigcerdà, proposava que la Corporació aprovés la remissió al President del Govern, als Presidents de les Corts i als Presidents dels Grups Parlamentaris un escrit que exigís al Govern la remissió d'un nou projecte de Llei de Règim Local a les Corts Generals per a la seva aprovació. Aquesta moció fou sotmesa a vot gairebé sense debat. Només l'alcalde va afirmar no correspondre a l'Ajuntament el prendre cap decisió al respecte i que la moció no tenia en compte el caràcter de transició dels actuals ajuntaments.

La votació donà el següent resultat:

SI a la moció (3 regidors socialistes)

Abstenció (1, Peñarroja, EM)

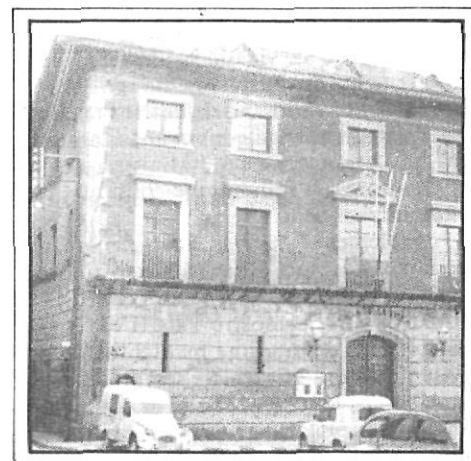
NO a la moció (la resta)

LA 2ª MOCIÓ

La 2 moció, que afectava més directament al consistori reunit, fou la que aixecà més viva polèmica. La moció resumia la situació de l'Ajuntament entenen que aquest estava estancat a causa de la persistència que constituïa una majoria explícita i determinant de la marxa de l'Ajuntament. Tenint en compte que l'actual situació pot perpetuar-se —proseguia la moció—, és obvia la necessitat d'una reestructuració organitzativa de la Corporació que ha vingut éssent aplaçada, provocant la inhibició de la majoria dels regidors. Després d'insistir en aquestes argumen-

tacions i de subratllar "les reminiscències hereditàries de l'anterior sistema", proposava la redacció d'un Reglament de Règim interior que, amb caràcter provisional i sense vulnerar la legislació vigent, fixés el funcionament jurídic de les Entitats Locals.

Qui primer contestà fou l'alcalde, probablement amb la intervenció més llarga que se li coneix. Digué, en resum, que la funció li corresponia com alcalde democràtic, ja que mai, ni abans ni ara, havia sigut autoritari. Si la reestructuració de l'ajuntament no s'ha portat a terme —con-

tinuà dient— és perquè no és tant una qüestió de Comissions com de persones competents. Digué també que les Comissions es van organitzar pensant en què hi fossin presents tots els partits i remarcà que això ho deia com a alcalde independent. Tot seguit manifestà la seva extranyesa davant el fet que fins ara els regidors del PSC - PSOE no se n'haguessin adonat de la diversitat d'ideologies i acabà la seva intervenció demanant reflexió i que les deficiències les superessin amb el treball de cadascú. Tot seguit es pronuncià en contra de la moció. I s'aixecà el debat. Reproduïm aquí algunes de les intervencions més significatives:

Sapé: Aquestes mocions són per Puigcerdà o per a tots els Ajuntaments?

Bosom: La 1 és general confeccionada per nosaltres. La 2 es nostra.

Julia: Deixem la política de cantó.
Bosom: (resum) L'Ajuntament també és política.

Vidal: Si l'Ajuntament és política

► a mi ja em podeu borrar. A l'ajuntament s'ha de treballar. Jo mateix vaig a desemoçar clavegueres i safretjos.

Bosom: En aquest Ajuntament un no se n'entera de res.

Alcalde: Tu ets precisament el qui moltes vegades no pots venir.

Bosom: Una vegada.

Fcesc. Turiera: La 1 moció la rebutjo, doncs és demagògia pura. Respecte a la 2 haig de dir que la Comissió de Govern existeix en la Comissió Permanent (1) i el Sr. Bosom se n'entera.

Bosom: Jo me n'entero d'allò que passa a la Permanent, però no d'allò que passa a l'Ajuntament.

Turiera: Si la Permanent no funciona en tenim la culpa nosaltres.

Ravetllat: No som pas nosaltres qui hem de fer un reglament.

Si aquestes foren algunes de les principals intervencions (no hem pogut recollir-les totes), la discussió es va desmadrà quan:

Turiera: El que passa és que, en a tu Bosom, t'agradaria estar assentat allà (senyalant la cadira del batlle).

Bosom: Això em sembla que et passa a tu.

Seguidament la moció es sotmeté a votació amb el següent resultat: SI: 4 (3 vots socialistes i el del regidor Peñarroja, EM)

NO: 8 (la resta)

NOTA

1) La Comissió Permanent, que té caràcter executiu, està formada per l'alcalde i els tinents d'alcalde: Fcesc. Turiera (CC), X. Bosom (PSC), J. Vidal (CI), i J. Peitx (EM). Un símil teòric, aproximat podria ser comparar la Comissió Permanent amb el Govern i el Ple amb el Parlament. Després d'aquest "duelo dialéctico" es va passar a l'informe de les comissions.

La comissió de serveis va informar de l'enderrocament d'una paret a la carretera d'Age amb el consegüent perill per a la circulació. Es va decidir demanar pressupost i arreglar la paret.

Degut als problemes que ocasionen els gosos (fa poc van ferir a un cigne) es va acordar fer un "bando" informant de que tots els gossos te-

nen que portar morrelló pel carrer.

La comissió de Cultura informà de la xerrada que havíem tingut amb en Joan Descarga (professor de l'Escola d'Arts i oficis). Es va parlar també de la possibilitat de donar una ajuda econòmica pels premis dels dos concursos que organitza l'associació Amics de Cerdanya. Continuant amb la comissió de cultura aquesta va demanar si seria possible fer uns lots de llibres per la festa de Sant Jordi. Aquests llibres serien donats a les escoles.

El Sr. Francesc Turiera va demanar com estava la qüestió del escorxadador. Se li va respondre que està bastant aturat i en aquest sentit el Sr. Sapé va fer una intervenció en la qual va remarcar que una de les causes de que la cosa no tiri endavant és que els carnicers no es posen d'acord.

La comissió de Sanitat va informar de que el batlle estava fent gestions amb la Creu Roja per tal d'aconseguir un nou consultori per la Seguretat Social.

I així va acabar aquest ple que s'esperava amb molta expectació.

LLET D'ALTA MUNTANYA ESTERILITZADA

LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG

CERDANYA - PUIGCERDA

LA PLANIFICACIO DE LA CERDANYA

El passat 16 d'abril tingué lloc al Saló d'Actes de l'Ajuntament de Bellver de Cerdanya una reunió convocada per la Direcció General de Política Territorial de la Generalitat amb els representants dels ajuntaments de l'Alt Urgell i la Cerdanya, a fi de presentar el document provisional elaborat per l'equip de treball que tindrà que servir de base de discussió per decidir globalment les alternatives de planificació de l'Alt Pirineu. A la tarda del mateix dia es celebrava una altra reunió amb els representants de les poblacions del Pallars Jussà i Sobirà, el Ribagorça català i la Vall d'Aran.

Aquest document no és sinó un inventari de la situació real a les nostres comarques, en els diferents aspectes de la població, els recursos (bosc, neu, turisme i aigua), les comunicacions, el planejament urbanístic, la planificació i la cartografia, prenent com a punt de sortida la situació actual dels sectors econòmics (ramaderia - agricultura - indústria - construcció - comerç - turisme) les àrees funcionals, la geografia, etc.

Amb aquest treball finalitza l'etapa de preparació o documentació prèvia al planejament i execució. Es a dir, que'l que ara té que seguir és l'adopció de resolucions polítiques encaminades a desenvolupar unes respostes als problemes detectats, qüestió que va relacionada amb altres actuacions que igualment tindran que definir-se properament, com la divisió territorial i per tant la comarcalització, la Llei de Muntanya, etc.

Inicialment s'ha considerat la possibilitat d'endegar la construcció d'algunes estacions d'esquí (per exemple a Guils de Cerdanya i a Meranges) que permetrien l'aprofitament de les zones esquiables de la comarca, així com la promoció turística de l'eix Puigcerdà - Seu d'Urgell, que comportaria la revitalització de la major part dels pobles situats al llarg de la carretera C - 1313, a dues vessants de la muntanya, complementat amb l'establiment d'un Parc Natural a la Serra del Cadí.

Cal definir encara les possibilitats de desenvolupament dels altres sectors econòmics, que principalment vindran donades per les conclusions de les Jornades Agrícoles celebrades la passada tardor i per la posta en marxa de la comarcalització i l'aplicació de la Llei de Muntanya, pel que fa a la indústria.

La primera etapa és pràcticament tancada amb l'elaboració d'aquest estudi; ara pertoca a tots els ajuntaments definir-se sobre el particular i a la Generalitat (Parlament i Govern) determinar-se per donar-los'hi les sol·lucions teòriques i pràctiques escaients. Ha arribat ja l'hora de començar a traduir en realitats el que fins ara no ha estat sinó promeses; la tasca a emprendre però no és solament dels governants, sinó i d'una manera molt principal dels ceretans i dels pirinencs, és a dir de tots nosaltres. Caldrà doncs, que comencem a despertar i posem mans a la feina si volem que els somnis siguin d'un feliç despertar.

F.X. Bosom

Continuant amb la sèrie d'articles sobre els partits polítics de Cerdanya, avui toca parlar del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Aquest partit va començar a funcionar dos mesos abans de les eleccions generals del 77, en una situació d'ilegalitat. Després de les eleccions, una vegada legalitzat el partit, es fa la constitució oficial, quedant com a responsable polític en Josep Peitx.

La millor època d'aquest partit va ser sens dubte, després de les eleccions del 77. S'intenta fer una política unitària, el partit elabora programes municipals i porta moltes vegades la iniciativa en les diverses activitats polítiques del municipi. Després d'aquesta etapa hi ha una pèrdua considerable de militants, pèrdua que segons fons del partit va ser deguda a pressions exteriors. Degut a tot això hi ha una manca d'organització que produeix un descens considerable en el ritme de treball del partit.

S'arriva així a les eleccions generals del 79, mantenint el mateix número de vots que a l'any 77.

ELECCIONS MUNICIPALS

Per les eleccions municipals el partit

RADIOGRAFIA DEL PSUC

intenta fer una candidatura ampla amb socialistes i independents, intent que va fracasar. A partir d'això es va montar una candidatura que pretenia ser una agrupació d'electors que treballés tant abans com després de les eleccions. La llista es va con-

feccionar amb molt poc temps degut a que el plaç de presentació de candidatures arribava al seu termini.

Una vegada coneguda públicament la llista d'Entesa es comenta pel poble que el PSUC intenta escudar-se darrera aquesta candidatura. Les eleccions municipals va ser un èxit per l'Entesa, quedant en tercer lloc amb tres regidors.

El que és cert és que el fracàs més gran d'aquest partit ha sigut el mal funcionament de l'Entesa tant fora com dins de l'Ajuntament. Els tres regidors que té l'Entesa no van en absolut coordinats i quasi bé podem assegurar que l'Entesa tal com estava plantejada ja no existeix.

Quant a les eleccions al Parlament de Catalunya, la campanya del PSUC ha estat poc treballada i molt fluixa la qual cosa pot justificar la pèrdua de vots d'aquest partit (100 vots menys que les eleccions del 79).

A l'actualitat les coses no funcionen massa bé. El partit té 15 carnets repartits a la comarca dels quals, militants efectius en son aproximadament cinc.

Pensem que aquest partit té molta feina a fer si vol consolidar-se i tenir un pes específic a la Cerdanya.

E.G. i R.C.

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16
Tel: 88 03 88
PUIGCERDÀ

Nique

**FILATELIA
MONTANÉ**

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

Cortes

El Senador

A la Presidencia del Senado:

Jaume Sobrequés i Callicó y Francesc Ferrer i Gironés, Senadores en representación de Gerona, integrados en el grupo Parlamentario "Catalunya. Democracia i Socialisme", al amparo de lo dispuesto en el artículo 129 del Reglamento provisional del Senado, dirigen al Gobierno la siguiente pregunta, con el ruego subsiguiente, para que sea contestada por escrito.

MOTIVACION

En uno de nuestros periódicos contactos con los electores de las comarcas de nuestra circunscripción electoral, visitamos la Cerdanya, donde por parte de numerosos ciudadanos y de diversas corporaciones municipales, en especial la de Alp, nos reiteró su profunda inquietud por el grave problema de los accesos a la comarca, y de manera muy especial la incomunicabilidad de ésta en época invernal, debido sobre todo al hecho de que la carretera N - 152, en su tramo para salvar la Collada de Toses, se halla en pésima situación los días de helada o de nieve. El problema se agrava durante los fines de semana a causa de la escasez de personal —en ocasiones totalmente inexistente— que, dependiente del Ministerio de Obras Públicas, atiende a la limpieza de la carretera.

Por otro lado, se ha podido constatar la deficiente información que proporciona a los medios de comunicación el organismo responsable de dar a conocer el estado de viabilidad del referido collado, llegándose en ocasiones a informar de que éste se halla cerrado o de que es necesario para transitarlo el uso de cadenas, cuando en realidad la carretera se

halla en perfectas condiciones. Ello provoca que muchos forasteros se retraigan de dirigirse a la Cerdanya, lo cual causa un importante quebranto a las instituciones turísticas, y, por lo tanto, a la economía de la comarca.

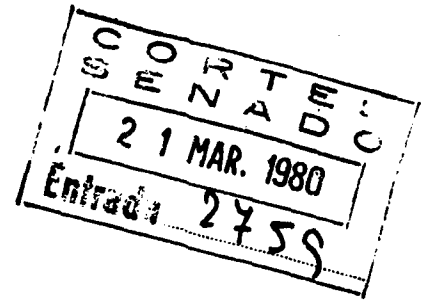
La afluencia de practicantes de los deportes de la nieve —se cifran en unas 35.000 personas las que visitan la Cerdanya cada fin de semana— y el turismo constituyen un elemento esencial dentro de la estructura productiva de la comarca. Por ello, la limpieza de la nieve de la calzada y la verídica información sobre los accesos a la Collada de Toses son factores determinantes de la vida económica de la Cerdanya.

Ante esta situación, los senadores firmantes dirigen al gobierno las siguientes preguntas y el ruego que, en último término se menciona.

PREGUNTAS

1. ¿Dispone el MOP de personal y de maquinaria adecuada para proceder a la limpieza de la carretera antes mencionada?

2. ¿Durante los fines de semana y días festivos, que es cuando mayor afluencia de usuarios utilizan dicha carretera, el personal encargado de la limpieza de la nieve, realiza su habitual cometido, aunque sea, como es natural, retribuyéndole debidamente las horas extraordinarias que trabaje?

3. ¿Cuál es el motivo que hace que en muchas ocasiones no sea verídica la información que difunden los medios oficiales de comunicación, y de manera especial RTVE, a través de TVE y RNE?

4. Los senadores firmantes, ruegan al Gobierno que arbitre los medios necesarios para que en el futuro la limpieza de la carretera referida se lleve a cabo durante toda la semana, y que la información que se produzca sobre el uso de cadenas y el cierre de la referida Collada de Toses se adecúe perfectamente a la realidad del estado de la carretera, dejándose así de perjudicar el acceso a la Cerdanya a través de la única vía española de comunicación por carretera con esta comarca.

Madrid, Palacio del Senado, a cuatro de marzo de mil novecientos ochenta.

Juan Ferrer

Jaume Sobrequés

EL PLA DE PUIGCERDA A INFORMACIO PUBLICA

Quan apareixi aquest número de RUFACA la Revisió del Pla General de Puigcerdà estarà una altra vegada a informació pública. Aquesta fou l'alternativa per la que obtà l'ajuntament en un ple extraordinari celebrat el passat dia 28 de març.

Les propostes de modificació que la comissió d'urbanisme havia presentat, un total de més de 80 esmenes, varen semblar que modificaven, substancialment el contingut del pla i es cregué oportú no aprovar-lo provisionalment sense abans haver perllongat aquesta informació pública un mes més, per tal que tothom el pogués consultar i fer-li les alegacions oportunes.

Bases de la modificació

Les Bases sobre les que s'apoya la modificació global presentada per la comissió d'urbanisme poden resumir-se en els següents:

a) les diferents converses tingudes amb els responsables d'urbanisme de la Generalitat, sobre tot amb en Joaquim Español, cap de serveis a Girona.

D'aquestes converses cal destacar-ne dos punts que per la seva importància han determinat fonamentalment tot el contingut d'aquesta modificació. Per un cantó, el fet de treure a concurs, per part de la Generalitat, del que haurà d'ésser el Pla Comarcal Coordinat de la Cerdanya, és a dir el conjunt de planejaments d'àmbit municipal (de cada municipi de la comarca "gironina"), redactats per un mateix equip, que també, haurà de coordinar-se amb l'equip redactor de les normes subsidiàries dels municipis de la Cerdanya de "Lleida". En principi, està previst tenir-lo llest en el plaç de tres o quatre anys. Aquest plaç, doncs, determina el pla d'actuació de la Revisió del de Puigcerdà. I això implica que les previsions de varies quatrienis que contemplava s'hagi de reduir a un sol quatrieni, amb la conseqüent reducció de sòl urbanitzable programat, reducció el més

àmpli possible se'ns digué.

L'altre punt era el de la delimitació en sòl urbà de les unitats d'actuació, fixant-hi els espais lliures que s'hauran de deixar obligatòriament i gratuïtament. Al mateix temps, assenyalar les alineacions i amplada dels vials de la xarxa urbana per tal d'evitar possibles futurs problemes entre veïns.

b) S'han tingut en compte les alegacions presentades amb motiu de l'anterior informació pública, conseqüència, de l'aprovació inicial que de la Revisió del Pla havia fet l'antic ajuntament. El diàleg amb tots els alegadors que s'ha mantingut ha servit per millor entendre les seves respostes i per analitzar-les més profundament.

c) Les reunions i canvis d'impressions mantingudes amb una sèrie d'arquitectes (Busquets, Saura, Solà i Teignier) coneixedors tots ells de la nostra comarca i de Puigcerdà en particular.

Endemés, els informes tècnics redactats per l'equip que va confeccionar aquesta Revisió del pla, signats per Alfons Devalls.

d) La pròpia experiència de la comissió d'urbanisme de l'ajuntament en el seu treball quotidià. Elements que a l'hora de posar-los en pràctica es veié la seva complexitat o la seva impossibilitat de gestió.

Alguns elements modificats

Ademés de tot això, de la reducció de sòl urbanitzable programat i la delimitació del sòl urbà, s'han proposat modificacions bastant importants.

Pel que respecte a la xarxa viària, cal dir que s'han restituit dues artèries de vital importància. Per un cantó les escales que haurien d'enllaçar la plaça de l'Estació amb la plaça de l'Ajuntament. Es un projecte ja molt antic i que fins avui no s'ha portat a terme; el que es proposa, però, és fer-li un traçat nou, un traçat que no seria lineal, és a dir, que no serà una escala de cap a cap, sinó una sèrie de

petites escaletes entrelligades amb replans ajardinats que facilitaran el seu accés i que permetrà que el projecte pugui tirar endavant. Evidentment serà un vial peatonal.

Al mateix temps s'ha pensat en restituir el cinturó de ronda que ja contemplava el pla del 64: enllaçar l'Estació, la Duana i l'Estany, per l'avinguda Scheirbeck i pel Torreó que donarà possibilitat d'accedir a qualsevol punt de la població amb molta comoditat.

En aquest àmbit el de la xarxa viària, dues novetats destacables en relació del pla del 64: la creació d'un vial d'accés al Poliesportiu i la creació d'un vial de "cornisa". El primer empalmarà el complex poliesportiu amb el final de l'avinguda Scheirbeck solució que sembla la més econòmica la que origina un accés més directe i fàcil, i, al mateix temps, la que menys perjudica als terrenys agrícoles del sector.

El vial de cornisa donarà continuïtat als dos accesos al camp de futbol i rodejarà la zona del camp de tir.

Podriem seguir parlant i parlant, de si l'ubicació del futur institut o del futur hospital, de si les cessions de zones verdes o vial urbans, . . . però la cosa seria interminable. Potser és millor que tothom qui estigui interessat en aquestes qüestions es posi en contacte amb la comissió d'urbanisme de l'ajuntament per tal d'intercanviar opinions. Per tal motiu, repetir un cop més, que estem cada dilluns a l'ajuntament per aquestes coses.

Josep Peitx

INSTITUT D'ESTUDIS CERETANS

La Cerdanya ha estat des de temps immemorial lloc de pas entre el Mar Mediterrà i l'interior d'Espanya, passant per Lleida, ja en temps dels Romans, la Estrata Ceretana, travessava la nostra contrada d'Est a Oest, deixant un estel d'impressions històriques al llarg i ample d'aquesta via de penetració.

En el Coll de la Perxa pot apreciar-se la marca d'aquesta camí per la diferència d'alçada de l'herba per allà on passa, un empedrat de 7 ó 8 metres d'amplada ho impideix, amagat sota una lleugera capa de terra encara que en alguns llocs aquestes pedres ha estat fetes servir per fer parets en alguns marges de camps, passa pel costat del dolmen de la Borda o d'Eina, i deixa a l'esquerra el poblar prehistòric de Sant Feliu de Llò, en el mateix cim de la capella, s'endinsa dins de la nostra contrada i lo primer que voreja són les antigues termes de les Escaldes avui destruïdes per fer-hi el sanatori, d'on resten només dos banyeres en pedra

de granet a Dorres, per altre costat on creu que a les Escaldes deurien estar les temes dels habitants de Llivia, que en èpoques romanes hi havien.

L'Estrata Ceretana passava per dins de Llivia, en aquells temps Iulia Livia, a on les descobertes continuen an un ritme que fa pensar en la gran importància que tenien en aquell temps, perquè a uns 300 metres de les primeres excavacions a prop de l'església, en l'anomenat hort del Hermanós, els primers grataments de les excavadores posaren al descobert primerament una necròpolis de l'edat del bronze, i segonament gran quantitat de restes en tot el solar, romans i pre-romans, restes del pas de l'home per la Cerdanya, que no podran ésser estudiats exhaustivament pels estudiosos, ni que els neòfits podran veure, perquè tornaran a ser enterrats, per les construccions que es fan. Aquest vial surtia de Llivia per lo que és avui el carrer Foncitrana, i

passava per Puigcerdà, pel pont de Sant Martí, destruït en part per varies aiguades però que encara pot veure's la seva base romana, els "blocus ruderus" de tipus encuixinats, reparat en altres èpoques, senyals que poden apreciar-se molt bé encara. El camí continuava i es perdia pel forat de la Seu, passant molt aprop de les coves d'Olopte, no tan aprop de les de Bor, i passava per Pont de Bar a on creun que a la base hi ha senyals romanes.

Altres camins deuria haver-hi en aquesta vall ja que el pont de Soler, amb 7 ulls, moderna la part de dalt, té les bases romanes, blocs encuixinats, ànima de morter, pedra per fora, "opus quadratum", a on una pila caiguda ens mostra la seva procedència romana, fins i tot els forats dels andamis es poden veure.

Un pont que té set arcades no es fa perquè sí, podria ser que fos una altra via que unia el Bergadà amb la Cerdanya, pel coll de Jou, o que pasés per la Molina, no ho sabem encara, però ha d'ésser important.

P. Font

La notícia no deixa de sobtar-nos. El gran director amb una vida molt dilatada dedicada al cinema, dedicada a trametre la seva idea, el seu concepte i personalitat pal·lesa a la gran pantalla, ara esgotat per l'esforç, ens ha deixat.

Nascut a Londres el 1899, comença a recollir els fruits de la seva dedicació amb "Rebeca" la qual obtingué un Oscar el

1940; a partir d'aquí segueixen films com "La finestra del darrera", "L'home que sabia massa", "Els ocells", "Marne", etc. Però crec que val la pena recordar un dels seus millors èxits, "Psicosis". Qui hagi vist aquest film, veritablement obra mestra, haurà gaudit moments de tensió i inquietud reflexats amb aquella habilitat que sempre ha sabut caracteritzar.

La seva obra ens deixa per testimoni una lliçó per que la puguin recollir les properes generacions del setè art.

Vull cloure aquest senzill i curt homenatge a Hitchcock, recordant i agraint la seva tasca envers el cinema tot dient-li; adéu Hitchcock, adéu.

E.G.

EL GRUP DE TEATRE D'ALP

Com ja us havíem anticipar a Rufaques anteriors, ja hi ha Grup de Teatre a Alp i, és més, ja tenim una obra en carpeta que esperem poder oferir-la en el mes de maig.

L'obra en qüestió es titula "Gent d'ara", peça còmica de E. Loca Vallmajor, que consta de dos actes. Els actors són:

Sr. Rimbau. . . . . Manel Orriols
Donya Mercedes. . . . . Carme Moreno
Sra. Rosa. . . . . Natalia Sirvent
El Sr. Josep. . . . . Francesc Rodríguez
Don Ignasi. . . . . Marc Jubes
Joanet. . . . . Ramón Coll
Lluís. . . . . Agustí Jubes
Antònia. . . . . Conxita Jubes

Direcció a càrrec de Sr. Giraut.
Decoració: S. Rigola i Teresa Junoy
Apuntador: Maria Costa
A continuació de l'obra es representarà en ballet clàssic una dansa húngarissa de Liszt:

— Imaltzin Selva
— Teresa Blanch
— Olga Casanovas
— Montse Cabrera
— Marta Balart
— M. Angels Deulofeu
— Mercè Laguarda

La Direcció del ballet va a càrrec de la Sra. Imaltzin Selva.

Desitgem que vingueu i animeu al grup que ara comença tot i esperant que us agradi molt.

I com el grup de teatre no vol quedar-se aquí, ja hem començat a parlar-ne d'un altre ja que la resta de la gent d'aquest grup ha començat a preparar una altra obra.

Carme Moreno

N.: Es diu, es comenta, se'n parla de què a Alp es podria fer un Grup d'Esbart per a gent gran. Esperem que, com el Grup de Teatre, això sigui una realitat. Si us interessa, veniu. Estarem al Casino gairebé tots els dies a partir de les 21 hores.

ELS PASQUERS (Continuació IX)

Dèiem al final del número anterior, que ben aviat sorgiren conflictes entre els nous propietaris o compradors i els nous usuaris dels Pasquers; i que el Sr. Ramonatxo, al cap de poc, va vendre la seva part al municipi de Porta. Ara bé, els principals conflictes i dificultats sorgiren quan el 18 de març de 1862, els altres dos propietaris —Andreu Vilalta i Ventura Palau— decidiren vendre llur possessió en, és a dir, les dues indivises terceres parts que els pertanyien, a Llorenç Delcasso i a Ventura Pont d'Osseja; venda que fou signada aquell mateix dia davant el notari de Sallagosa Mr. Blanc.

Poc després (el 15 de juliol del mateix any 1862), els municipis usuaris, mitjançant el nomenament d'uns experts, exigiren llurs drets d'ús i empriu en aquelles muntanyes. L'assumpte fou portat al tribunal de Prades el 24 de Desembre de 1864, les resolucions del qual (25 juliol 1865) foren favorables a les peticions d'aquells municipis,

declarant-los propietaris de la partida o territori de llur demarcació, amb el dret d'ús i empriu —fora de la partida venuda pel Sr. Ramonatxo al municipi de Porta—; tanmateix, els compradors en foren declarats plenament propietaris, sense cap servitud; és a dir, que la part Nord del Carlit —anomenada ALT CARLIT— amb els estanys allí compresos, fins i tot els de la partida atribuïda als municipis, quedaven propis dels propietaris (compradors), salvo el dret dels municipis per abeurar-hi llurs bestiaris.

Aleshores, la vila de Llivia, creient-se perjudicada en ses drets, es va apel·lar; tanmateix la Cort de Montpeller —amb data 10 de gener de 1866— va rebutjar aquella apel·lació. D'altra banda, en compensació, atribuï a la partió dels municipis, una part de la Coma de la Grava.

Així, doncs, l'ALT CARLIT amb els seus estanys pertanyia als propietaris, mentre que el BAIX CARLIT perdurava comú i indivisible entre aquells municipis, amb els drets d'empriu i d'abeurada als estanys. Es a dir, doncs, que arran de la partió de 1866 ens trobem amb una fragmentació de l'ALT CARLIT i amb una repartició del BAIX CARLIT entre municipis, com a una solució definitiva d'aquelles muntanyes.

Poc després (el 15 de febrer de 1869), —i sense que hom sàpiga per quina raó— el tribunal de Prades va adjudicar la part venuda a Ventura Pont d'Asseja, als Srs. Joan Buscall de Dorres, a Miquel Maranges de Llivia i a Pere Llanes d'Ur; i el 5 de novembre del mateix any (1869), el susdit tribunal atribuï la part de Llorenç Delcasso a l'esmentat Joan Buscall de Dorres i a Salvador Gambús de Palau. Per la seva banda, el Sr. Ramonatxo, el 15 d'abril del propi any (1869) va vendre el terç indivís que li pervingué dels onze municipis adquirents, alguns dels quals, com Angustringa, Palau, Odelló, Nauja, Câldegues i Bourg-madame n'havien conservat els títols de propietat; d'altres no havien pas ratificat aquella compra.

ULTIMA I DEFINITIVA VENDA DELS PASQUERS:

1. L'ALT CARLIT: A partir de 1871, una veritable especulació per part dels propietaris de l'ALT CARLIT donà lloc a una infinitat de vendes parcials, fins a una quaranta mil·lèsima part.

Allò, tanmateix, no podia durar; i a instàncies d'En Joan Buscall i d'altres propietaris, el tribunal de Prades va ordenar que es procedís —mitjançant subhasta— a la

Passa a la pàg. 13 ▶

MA

ALMACEN DE PERFUMERIA

Marianni, S.A.

LES OFRECE SUS SERVICIOS

Avda. Gral. Tella, 11 - 13
PUIGCERDA (Gerona)

Es curiós que els millors humanistes i homes de ciència de totes les branques socials, i fins i tot de l'Església, coincideixin a dir que el home és el més important que es mou i respira.

L'home és important, diuen, en funció de la seva intel·ligència i valors morals. Gran equivocació, si l'home ha evolucionat i és el que és, ha estat per la seva predisposició per a la crueltat, sadisme, violència, en una paraula: capacitat de fer el mal.

No és cap secret que, després d'una guerra (i des de Caïm que no parem) ens adonem del poder de la intel·ligència aplicada a destruir. El primer coure que es va fondre per construir espases, i contemporàniament la primera experiència nuclear va convertir en pols l'ésser humà. Si dubteu del que dic respecte a la violència, sols un exemple:

► Ve de la pàg. 12

venda de les muntanyes de l'ALT CARLIT, excepte la partida atribuïda als municipis usuaris, degut a la partió de 1865.

Es presentaren com a adjudicataris, En Josep Cot, propietari negociant d'Angustringa i En Roger Pech, empleat de la Societat General de Perpinyà, els quals foren admesos en virtut d'una sentència de l'esmentat tribunal de Prades. Mentrestant, però, hom presentà una altra dita, oferint-ne un sobrepreu, i aquell mateix tribunal, amb data 20 de maig de 1877, ho adjudicà a favor del Departament dels Pirineus Orientals, —com qui diu, l'Estat francès— passà a ser el nou i definitiu propietari de l'ALT CARLIT, amb totes les pastures, boscos, estanys i altres drets corresponents.

2. EL BAIX CARLIT: (Del Baix Carlit, us en parlarem en el proper número, on pensem donar per acabat el present estudi sobre els Pasquers.

SALVADOR GALCERAN
Arxiver Diplomat

NO SOM TAN IMPORTANTS

"Quien sea de Jehová, júntese conmigo". Se juntaron a él (Moisés) los hijos de Leví y les dijo:

Poned cada uno su espada sobre su muslo, id de puerta en puerta por el campo y matad cada uno a su hermano, y a su amigo, y a su pariente y conforme al dicho de Moisés, cayeron aquel día como tres mil hombres.

(Exodo, Cap. 32. Vers. 17 - 28)

Si no us creieu que podem ésser cruels, un exemple que no superen ni les bèsties.

(Cruzadas, 2a. Expedición)

"El rey Ricardo, ordenó degollar a todos sus habitantes viejos, mujeres y niños. A los hombres mandó cortarles las manos, testículos y lengua, y en su presencia se echaban estos sangrientos despojos a los perros. A otros mandó desollar vivos".

Però, senyors, el camí arriba a terme. Es-

tem davant del desenllaç de la Història. Després d'inventar la bomba límit, inventem el coet límit, semblant a aquells dispositius electrònics que juguem a escacs. Si el dispositiu americà, preveu deu jugades anticipades, guanyarà al rus que sols en preveu vuit o nou, i això vol dir "el finis mundi".

"Finis mundi" que Déu va provocar inclús per als infants a Sodoma i Gomorra, o als possibles innocents del Diluvi Universal.

No sé la cara que deuria fer aquest mateix Déu mentre veia passar camí de les cambres de gas sis milions d'éssers humans fets a "su imagen y semejanza", l'un darrera de l'altre, i així durant quatre anys.

Així que, ja ho sabeu, quan us diguin que l'home és el més important d'aquest món, els feu una bona botifarra.

PACO (La Molina)

EDICTO

En virtud de lo acordado por el Sr. Juez de 1 instancia de Vilafranca del Penedés y su partido, en autos de juicio voluntario de quiebra 237/78 de Comercial de Alimentación S.A., seguido en este Juzgado, por providencia de esta fecha dictada en la pieza cuarta del juicio indicado se ha acordado por medio del presente convocar a los acreedores para que el próximo día ONCE DE JUNIO y hora de las DIEZ de la mañana, comparezcan ante dicho Juzgado sito en Pl. Ejército, 3, de esta villa, a celebrar Junta General de acreedores para examen y reconocimiento de créditos, habiéndose concedido un término hasta el Treinta de Mayo próximo inclusive, para que los acreedores presenten al Síndico nombrado los títulos justificativos de sus créditos.

Vilafranca del Penedés a uno de abril de mil novecientos ochenta.

El Secretario
Firma ilegible

BAR RESTAURANTE REAL AEROCLUB DE LA CERDANYA

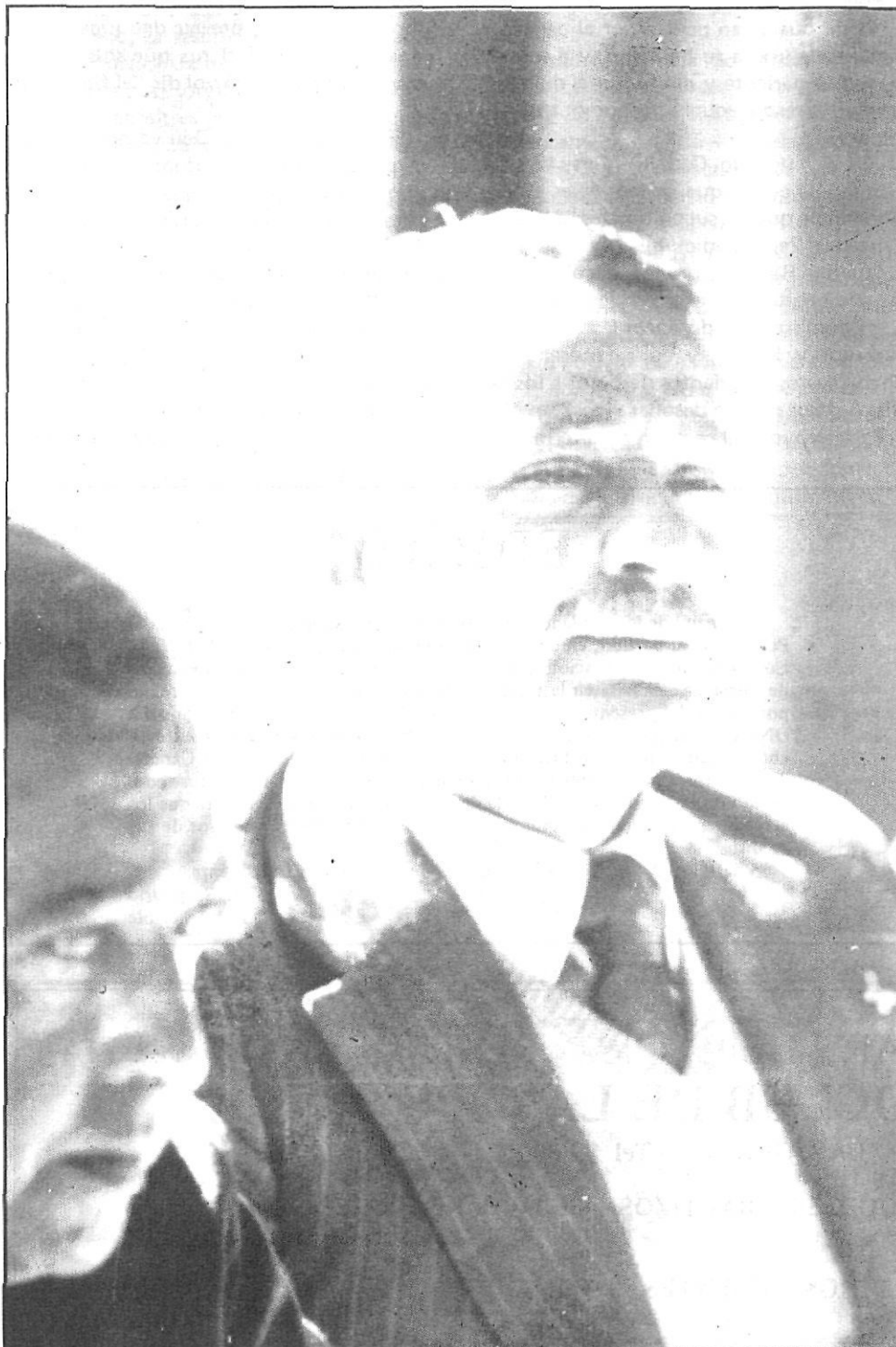
DAS (GIRONA) - Tel. 89 00 88

BODAS - BANQUETES - BAUTIZOS - SERVICIO A LA CARTA

EN EPOCA DE ESQUI.

SELF SERVICE - "CREMATS" - VINOS CALIENTES - "FONDUES" DE QUESO O BOURGIGNON
(RESERVE SU MESA)

ENTREVISTA CON EL PRESIDENTE DE LA FEDERACION ESPAÑOLA DE HOCKEY SOBRE HIELO

El pasado mes de abril nos visitó el *Presidente de la Federación Española de Hockey sobre Hielo* Don Juan Coll Coll al que acompañaba el *Presidente del Txuri-Urdiñ* Don Javier Viscarret Ugalde. Con este motivo, RUFACA aprovechó la ocasión para realizar esta pequeña entrevista.

RUFACA.— ¿Cuales son los motivos de su visita?

Sr. Coll.— He venido a Puigcerdá a ver a unos amigos que están aquí, a charlar un rato con ellos, cambiar impresiones y conocer el estado de las gestiones en que se encuentra la pista de Puigcerdá. Con algunos de ellos ya nos conocíamos, otros he tenido el gusto de conocerlos ahora. Esta visita forma parte de toda una serie que permitirá estar en contacto con los diferentes Clubs.

P.— ¿No piensa que el Hockey sobre Hielo está un poco discriminado por TVE pues, por ejemplo, en esta Olimpiada de Invierno no ha transmitido ni un solo partido, ni tan siquiera un resumen como se hizo en anteriores ocasiones, mientras que en Francia mismo transmitieron 5 ó 6 partidos. Nuestra TVE nos pasó varias carreras enteras de esquí sabiendo de antemano que para el espectador solo tienen interés los 15 ó 20 primeros esquiadores y los representantes de su país?

R.— En primer lugar no conozco los criterios que sigue TV a la hora de seleccionar los programas. Por otra parte, nosotros no tenemos acceso a la programación y tampoco se nos consultó. Hay que tener en cuenta que el Esquí es un deporte mayoritario mientras que el Hockey en España es poco conocido. De todas formas creemos que se ha ido progresando y cada día hay mayor interés por este deporte.

Lo que sí sé es que EE.UU. pedía la misma cantidad por retransmitir los partidos de Hockey que las carreras de Esquí. Esto suponía que el presupuesto para la retransmisión de estos partidos era más elevado que todo el presupuesto de la Federación para la temporada. No es por defender a televisión pero en los programas regionales transmite algún partido cada temporada.

P.— Piensa que los jugadores extranjeros han rendido lo suficiente y han aportado algo nuevo al Hockey en España?

R.— Los jugadores extranjeros creo que han sido una experiencia, no nueva ya que lo habían hecho en otras ocasiones, sino que ha sido una cosa más masiva. El autorizar dos jugadores por equipo ha sido un acuerdo necesario. Bajo mi punto de vista pienso que debiera ser una cosa transitoria para igualar equipos y crear algo más de espectáculo que es lo que pide el público. También dan algún golpe más ya que juegan de una forma más correosa, pero es una experiencia más y como estamos en un deporte joven se debe de admitir ya que se decidió en votación de todos los Clubs. En un futuro no sabemos lo que ocurrirá.

P.— ¿De todas formas considera que ha sido positiva o negativa?

R.— Yo diría que ha tenido cosas muy negativas y cosas muy positivas, tal es el caso de un Barcelona que ha ganado al Txuri-Urdiñ y esto ha sido una nivelación de fuerzas y una actividad que no había antes; un poco artificiosa pero ha servido para despertar el interés de un Club muy importante, lo cual es positivo.

P.— ¿Para tomar medidas de sanción contra un equipo, de qué criterios se sirven?

R.— Hay un Comité de Competición con su presidente y este comité, según la reglamentación interior de la Federación Española de Deportes de Invierno es un Subcomité del Comité de Hockey. Es un grupo de personas que desarrollan una labor muy técnica que el Comité por si mismo no puede desarrollar.

P.— ¿Y este Comité de que criterios se vale?

R.— Se valen de las actas arbitrales, denuncias, informes de Clubs, de personas y de entidades. Todo lo que venga por escrito se tiene en cuenta. Este año el Comité de Competición está bastante separado del Comité de Hockey y se ha seguido un criterio más visual lo cual es una experiencia nueva que vosotros podréis juzgar si ha mejorado o empeorado.

P.— ¿Con esto quiere decir que a cada partido se envía un representante?

R.— No por costumbre. Es un poco criterio personal del Comité de Competición. Algunas veces porque lo solicita un Club y otras porque es un viaje. Exactamente no sé las razones porque estoy completamente desligado del Comité de Competición. El único contacto que tengo es que las actas, una vez elaboradas, han de pasar por mi mesa; no para mi visto bueno, sino para mi conocimiento. Si yo considero que hay

alguna cosa dudosa o alarmante lo consulto a la Junta Directiva de la Federación.

P.— ¿Cómo seleccionan los árbitros para cada partido?

R.— Existe un delegado de árbitros que también ignoro como lo hacen ya que los propios Clubs solicitaron que funcionara lo más separadamente posible del Comité, y así ha sido.

P.— ¿Cómo seleccionan los jugadores del equipo nacional?

R.— La Federación sigue el criterio del seleccionador nacional el cual presenta la lista de jugadores al Comité que hace un estudio teniendo en cuenta las características de cada uno de ellos como pueden ser velocidad, agresividad. . . Por otra parte, este año se solicitó a los Clubs una lista de seleccionables y al no poder alinear los ciento y pico jugadores se siguen los criterios anteriormente expuestos.

Este año el seleccionador nacional ha seguido de cerca los partidos y podemos decir que al menos en una ocasión ha visto jugar a todos los equipos. Lo que puede pasar es que a algún jugador no lo haya visto jugar por estar enfermo o lesionado.

Queremos aprovechar esta ocasión para dar las gracias al Sr. Presidente y esperamos que estas visitas se repitan en lo sucesivo por el bien del Hockey y el deporte en general.

REFRANYS I PROVERBIS USATS A CERDANYA

Molts són els adagis i les dites que es fan servir en aquesta comarca, alguns són originaris d'aquí mateix, altres han vingut de les comarques veïnes del Principat o de la Catalunya Nord.

Degut a que seria molt extens relatar tots els que he trobat, començem avui amb uns quants que m'han semblat força interessants; en una altra ocasió en relataré uns quants més.

Masoir
Març 1980

Cel rogent pluja o vent	Terra sense fems no dona aliments
Al cul del sac es troben les engrunes	Qui dies passa anys empeny
Qui no te bou no llaura quan vol	Bo, bo vol dir tonto
Qui oli remena els dits s'en unta	Pagant, San Pere canta
Home casat burro espatllat	De diners i de bondat la meitat de la meitat
A la Tor de Querol hi viu pas qui vol	Les dones de La Llaguna a cada indret, n'hi ha prou amb una
Per Nadal Cada ovella al seu corral	Això s'acabarà com la vetllada de Grus
Music pagat fa mal so	Amb vi ranci i pa calent fa de bon passar l'hivern
Com mes serem, mes riurem	Cal segar arran que la palla va cara
Al desembre gelades i sopes escaldades	Per Sant Martí la neu al pi
Estiu de Sant Martí	La gent de Nahuja quan plou paren la pluja

Pagès caçaire
poc treballador

Per Pasqua i per Nadal
qui res estrena, res no val

Si la Candalera plora
l'hivern és fora
si la Candalerariu
l'hivern es viu

Per Sant Vicens
el sol toca pels bacs
i pels torrents

A la taula i al llit
al primer crit

Qui no vulgui pols
que no vagi a l'era

De porcs i de senyors
s'en ha de venir de mena

Per Sant Tomas, qui te porc
que li rasqui el nas

El Bon caçaire, camina molt
i no dorm gaire

Per l'abril
cada gota en val mil

A on no hi ha sang
no hi ha butifarres

Al boig i al cavaller
tot li està be

Per Sant Andreu
pluja o neu

A la taula d'en Bernat
qui no hi és, no hi és contat

Qui es menja la carn
que es rosegui el ossos

A pagès enraderit
cap anyada li és bona

Home de molts oficis
pobre segur

En dient les veritats
s'en perden les amistats

Qui no llaura a l'hivern
a l'estiu s'en resent

A l'estiu
tota cuca viu

No diguis blat
que no sigui al sac i ben lligat

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

LA CERDAÑA de José Xandri Pich
Revue "TERRA NOSTRA" número 25
Calendari "TERRA NOSTRA" 1980
Calendari CERDA 1980

Madrid 1917
Prades 1977
Prades 1979
La Seu d'Urgell 1979

Agraïm la col.laboració del Sr. Gerense i prosseguim amb els pobles següents:

MERANGES	Cal Gidru	Cal Mercader vell
Ca l'acnet	Cal Gispert	Cal Nofre Cal
Ca l'alabau	Cal Guidó	Cal Ninyo
Cal Bessó	Cal Genet	Cal Potraset
Cal bodega	Ca l'(h) Ortelló	Cal Peirot
Cal Bony	Ca l'Isidro	Cal Pere
Cal Borrell	Ca la Josepa	Cal Paulet
Cal Benito	Ca la Julita	Cal Peretes
Cal Bejara	Cal Joan	Cal Pardinella
Cal Batalla	Cal Masfarnet	Cal Poia
Cal Claretó	Cal Mercader	Cal Pascol
Cal Cardaire	Cal Manerques	Cal Pelegrí
La Capseta	El Molí	Cal Refilat
Cal Caló	Cal Moixonet	Cal Rigola
Cal Felipet	Cal Maramia	Cal Ros
Cal Francó	Cal Monjo	Cal Ramon petit
Cal Ferotge (cal xicu)	Cal Magre	Cal Ricard

Cal Roget
Cal Robert
Cal Sastre Pau
Cal Sastret
Cal Sebastià
Cal Toni coix
Cal Tumbrinaire
Cal Tasquer
Cal Tapó
Cal Tet
Ca la Tascarina
Cal Teta

NIULA
Cal Fèlix
Cal Negret
Cal Paller
Cal Sallent
Cal Toni

GIRULT
Ca l'Avellanet
Cal Batlló
Ca la Calutxa
Cal Cintet
Cal Curgeta
Ca la Felipa
Cal Gembó
Cal Gengrant
Cal Joan Antoni
Cal Pere Antoni
Cal Rat
Cal Romà
Cal Tona
Cal Virotila

GREIXER
Cal Bernabé
Cal Guilla
Cal General
Ca l'Isidret
Cal Marinet
Cal Nofre
Cal Pere
Cal Sicart
Cal Tató

MONTMELUS
La Casa de Baix
La Casa de Dalt
Cal Marçal

EL DERECHO A LA ECOLOGIA

En abril de 1967, el Torrey - Canyon vertía miles de toneladas de petróleo en las costas bretonas, al noroeste de Francia; en abril de 1976, la misma operación se repite en el Olympic Bravery; la contaminación sigue en Marzo de 1978 con el Amoco - Cadiz y en marzo de 1980 con el Tanio. Si las compañías petrolíferas se hubieran interesado por las ciencias populares, sabrían que con el equinoccio de primavera las mareas son muy fuertes por las costas bretonas y que al bajar, es fácil tocar las rocas que rodean Armorica.

Centenar de muertos en los Alfaques el II de julio de 1978.

Doscientos mil metros cúbicos de agua contaminada echada al mar cada día en la desembocadura de Marsella.

El periódico New York Times consume cada día 85 ha. de bosque.

Mercurio en el Rin y en las costas de Minamata (Japón) que han provocado graves taras físicas y mentales en los habitantes de la vecindad.

De hecho son numerosos los casos de GRAVE contaminación y harían falta varios ejemplares de RUFACA para citarlos todos; sin hablar de las contaminaciones permanentes apenas conocidas por el gran público (es interesante notar que solo hubo 20 personas en la conferencia ecologista de la Caixa el 10 de abril). Y por supuesto no queremos hablar de las consecuencias sistemáticamente por las multinacionales que controlan los medios informativos.

Pero ¿cómo esperar que florezca el respeto por la naturaleza en una juventud que no habrá conocido en su infancia nada más que grandes conjuntos de hormigón y en sus pantallas, coches patrulla americanos en amplias autopistas que cortan montañas y valles?. Cualquiera sea la eficacia de las medidas tomadas por orga-

nizaciones públicas o privadas para luchar contra la contaminación, la solución radica en su principio en la toma de conciencia individual. Allí donde están el hombre, el animal, la planta, la tierra en peligro, la moral y la ética deben afirmarse y manifestarse. Es un derecho a las costumbres y de la Tradición civilizada. ¿Como vamos a estropear en un siglo lo que más de 40 siglos han fomentado con sudor y sangre? La meta del hombre reside en la búsqueda de un equilibrio dialéctico entre su instinto de conservación, su necesidad de seguridad y su sed de progreso. Para ello es urgente desmitificar los falsos valores que glorifican el dominio, la posesión el consumo y la competitividad.

Pero como hoy en día la conciencia individual es suficiente para luchar contra tal civilización?

Es una lucha contra el provecho personal y a favor del provecho de la comunidad como entidad cívica, lucha también contra las nuevas y progresivas alienaciones en desacuerdo con la armonía de cada uno y de la naturaleza. Es una lucha contra el provecho personal de los intereses privados y aprobados por gobiernos cada vez menos al servicio del pueblo como entidad global.

La contaminación está a la altura de los valores ocultos y decisivos que gobiernan el mundo. Es una consecuencia del culto al dios Dinero que ha engendrado al mismo tiempo una contaminación de los espíritus gracias a medios de información cada vez más centralizados y manipulados desde esferas en realidad distintas de las conocidas. El individuo al volverse —objeto— solo tiene poder en el consumo sin preocuparse de los medios para lograrlo y para deshacerse de sus desperdicios.

Esperemos que sus hijos no pasen su servicio militar limpiando costas y playas como las de Bretaña y recordamos la frase de A. Einstein: "Un nuevo modo de pensar es indispensable si la humanidad quiere sobrevivir".

J.P. Poitier

maig/RUFACA/17

No tenemos petróleo, pero tenemos plástico. ....

LES COMUNITATS VEGETALS DE LA Cerdanya

Una comunitat vegetal o fitocenosi és un conjunt de plantes amb unes característiques peculiars (sobretot fisiognòmiques i de composició florística) i que es fa en indrets d'ecologia semblant. Així, un bosc de pi negre, una verneda, un matoll de neret, un prat d'ussona, etc., són comunitats vegetals. La part de la botànica, i més concretament de la geobotànica, que tracta de l'estudi i sistematització de les comunitats vegetals és la fitocenologia. Aquesta sistematització comporta l'establiment d'unitats abstractes, les principals de les quals són l'associació, l'aliança, l'ordre i la classe.

En el present article hom examinarà les principals comunitats vegetals que es fan a la Cerdanya, sistematitzant-les a nivell d'aliança. En col·laboracions futures seran tractats en detall els diversos grups de comunitats vegetals.

En primer lloc cal tractar els boscos per la importància intrínseca que tenen, per la gran superfície que ocupen i perquè en molts casos són les comunitats climàtiques, ço és, les

pubescens) i pertanyen a l'aliança Quercion pubescenti - petraeae (classe Quercio - Fagetea). Per damunt de l'estatge de la roureda més o menys espontàniament i dins d'aquest per substitució, apareixen boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*), que poden ésser inclosos dins l'aliança Deschampsio - Pinion (classe Vaccinio - Piceetea). A més altitud, ja en un estatge subalpí, s'estableixen els boscos de pi negre (*Pinus uncinata*), pertanyents a l'aliança Rhododendro - Vaccinion (classe Vaccinio - Piceetea). Aquestes pinedes subalpines són les últimes comunitats forestals, car per damunt de les quals sols es fan els prats alpins. Cal remarcar la poca o nul·la presència a la Cerdanya de dos tipus de bosc que en altres contrades dels Pirineus atenyen una gran importància: la fageda o bosc de faig (*Fagus sylvatica*), de l'aliança Fagion sylvaticae (classe Quercio - Fagetea) i l'ave-tosa o bosc d'abet (*Abies alba*), de l'aliança Abieto - Piceion (classe Vaccinio - Piceetea). A part d'aquests boscos que podríem dir-ne zonals, es troben d'altres limitats a paratges que hi hauria al país si no intervingués l'acció de l'home. Els diversos tipus de bosc es disposen segons bandes o estatsge altitudinals. No oblidem que a muntanya l'altitud és un dels factors ecològics més importants car en augmentar aquesta disminueix la temperatura. Això sabut, passem revista als principals tipus de bosc. Als nivells més inferiors trobem alzinars, la major part d'ells localitzats al Baridà i a la Batllia, els quals són d'alzina de fulla curta o carrasca (*Quercus rotundifolia*) i s'inclouen a l'aliança Quercion ilicis (classe Quercetea ilicis). Més amunt trobem l'estatge de la roureda, que abans de l'època històrica ocuparia grans extensions a la Cerdanya. La major part de les rouredes cerdanes són constituïdes pel roure martinenc (*Quercus*

particulars. Entre els boscos de ribera, que es fan vora els corrents d'aigua cal mencionar les vernedes o poblacions de vern (*Alnus glutinosa*), incloses dins l'aliança Alno - Padion (classe Quercio - Fagetea), i les salzedes o comunitats de salzes (gènere *Salix*), adscrites a l'aliança Salicion triandrae - fragilis (classe Quercio - Fagetea). Altres comunitats arbòries són els boscos caducifolis mixts i les avellanoses, incloses dins l'aliança Fraxino - Carpinion (classe Quercio - Fagetea). Finalment cal esmentar els bedollars o bosquets de bedoll (*Betula pendula*) i certes salzedes, corresponents a l'aliança Salicion pentandrae (classe Betulo - Adenostyletea).

Un segon grup de comunitats vegetals és constituït pels matolls i les landes, de caire arbustiu. Presenten una gran diversitat i les principals són les esguents: boixedes o matolls de boix (*Buxus sempervirens*), sovint relacionades amb l'aliança Quercion pubescenti - petraeae (classe Quercio - Fagetea); matolls de ginebró (*Juniperus communis* subsp. *nana*) de l'aliança Juniperion nanae (classe Vaccinio Piceetea); matolls de bàlec (*Genista purgans*), de l'aliança Genistion purgantis (classe Calluno - Ulicetea); landes de bruguerola (*Calluna vulgaris*), de l'aliança Calluno - Genistion (classe Calluno - Ulicetea); neretars o matolls de neret (*Rhododendron ferrugineum*), de l'aliança Rhododendro Vaccinion (classe Vaccinio - Piceetea); landes d'azalea procumbent (*Loiseleuria procumbens*), de l'aliança Loiseleurio - Vaccinion (classe Vaccinio - Piceetea).

En el grup dels prats naturals hi ha una gran varietat de comunitats vegetals, malgrat l'aparent uniformitat que hi observa una persona no avesada. Forçosament, doncs, en aquesta comunicació s'hauran de tractar els prats naturals d'una manera molt esquemàtica. A les planes i altituds moderades prosperen els prats dalladors, de l'aliança Arrhenatherion elatioris, compresa dins la Classe Molinio - Arrhenatheretea, i altres comunitats herbàcies higròfiles pertanyents a aquesta classe.

Respecte als prats heliòfils d'aquestes zones baixes, cal dir que la majoria poden ésser inclosos dins les classes Festuco - Brometea (aliança Xerobromion erecti i Mesobromion erecti). Malgrat tot, els prats naturals més característics de la Cerdanya són els d'alta muntanya, els quals constitueixen els clímax de l'estatge alpí. Es distingeixen dos grans segons la natura del substrat. Sobre terrenys calcaris prosperen comunitats de la classe Elyno - Seslerietae (aliances Festucion scopariae, Primulion intricatae i Elynion medioeuropaeum). Sobre substrats silícis o sòls descalcificats, imperen prats de la classe Juncetea trifidi (aliances Festucion eskiae, Festucion supinae i Nardion).

Els boscs, matolls i prats, vists fins ara, constitueixen els tres principals grups de comunitats vegetals de la Cerdanya. De la resta de comunitats herbàcies pròpies d'indrets frescals o de clarianes i vorades de bosc pertanyen gairebé sempre a les aliances següents: Adenostylion alliariae (classe Betulo - Adenostyletea); Geranion sanguinei i Trifolion medii (classe Querco - Fagetea); Atropion belladonnae i Epilobion angustifolii (classe Epilobietea angustifolii); i Filipendion ulmariae (classe Molinio - Arrhenatheretea). Hi ha també comunitats marginals de bosc arbustives, pertanyents a l'aliança Sambuco - Salicion capreae (classe Epilobietea angustifolii) i a les aliances Berberidion vulgaris, Rubion subatlanticum i Pruno - Rubion ulmifolii (classe Querco - Fagetea).

Un altre grup de comunitats són les brolles i les pastures seques i riques en mates, pertanyents a les aliances Ononidion striatae, Genistion lobelii i Aphyllanthion. Els pradells abundosos en herbes anuals o suculentas s'atribueixen a les aliances Thero - Airion, Alysso - Sedion i Sedo - Scleranthion (classe Festuco - Brometea). Les comunitats pròpies de les molleres i torberes corresponen a les classes Scheuchzerio - Caricetea nigrae (aliances Caricion davallianae i Caricion nigrae) i Oxucocco-

Sphagnetea, aquesta última poc representada a la Cerdanya. Les jonqueres, prats molls i herbassars higròfils s'inclouen principalment a les aliances Juncion acutiflori, Molinion coeruleae, Molinio - Scirpion holoschoenii i Calthion palustris (classe Molinio - Arrhenatheretea), i Magno-caricion (classe Phragmitetea). Les comunitats fontinals, és a dir, pròpies de fonts, deus i rierols d'aigua clara, pertanyen a les aliances Cardamine - Montion i Cartoneurion commutati (classe Montio - Cardamine-tea) i Glycerio - Sparganion (classe Phragmitetea). La vegetació d'estanys i aiguës tranquil·les correspon a les aliances Potamogetonion (classe Potamogetonetea), Littorellion (classe Littorelletea) i Phragmition (classe Phragmitetea). Uns hàbitats molt especials són les congestes, on apareixen comunitats vegetals de les aliances Arabidion coeruleae, calcícola i Salicion herbaceae, acidòfila (classe Salicetea herbaceae). També són hàbitats molt particulars les tarteres, on habiten comunitats especialment adaptades de les aliances Iberidion spathulatae, calcícola i Senecion leucophyllae, silícicola (classe Thalaspetea rotundifolii). Les comunitats vegetals que es crien a les roques també són fortament especialitzades, i corresponen bàsicament a les aliances Saxifragion mediae, calcícola, i Androsacion vandellii, silícicola, (classe Asplenieta rupestris). Finalment cal referir-se a les comunitats vegetals que viuen en llocs alterats per l'home: camps, camins, ermassos, cledes, etc. Abans eren inclosos a la classe Rudero - Secalietea, actualment escindida en altres classes. Per la complexitat i pel caràcter artificial d'aquesta vegetació, prescindiré d'enumerar-ne les diverses aliances. Però si afegiré que, dissortadament, aquesta vegetació ruderal i arvense cada cop ateny més preponderància a la Cerdanya.

A.M. Hernandez i Cardona
 Doctor en biologia i membre
 de l'Organisation pour
 l'étude phyto-taxonomique
 de la région méditerranéenne

PROTECCIO ECOLOGICA

Per la tardor i l'hivern es veu per molts llocs, en lo que podriem denominar com a època morta del conreu, petits focs en les voreres dels camins, marges de prats i camps, que cremen els pagesos el que en diuen males herbes perquè les granes no s'estenguin per als sembrats, tot això estaria molt bé però resulta que en aquests llocs tant minces que deixem anomenats marges són als únics indrets a on hem deixat que puguin viure els nostres ocells i animals propis de la plana de Cerdanya, cremant els seus nius i caus, impedit que puguin criar en els seus llocs de predilecció, el terreny erm, tallant d'aquesta manera tot un procés ecològic que el qui s'en beneficiaria en primera línia seria el mateix pagès, ja que no es cap secret que la micro avifauna dels prats s'atipen de moltíssims insectes perniciosos per l'agricultura. Vagin un parell de mostres en ajut d'aquestes suggerències.

En el nostre país veí, França, s'està deixant de dos a tres metres de marge, erm, entre camps de conreu, o entre camp i camí, veient la necessitat d'aquest espai vital sobretot en la gran planuria.

En Alemanya poc després de la segona guerra mundial, va declarar-se la guerra als petits aucells sobretot pardals, pensant que feien mal als sembrats, doncs, el extermini va ésser bastant aconseguit, només que les plagues d'insectes que els invadiren després els van fer correr que durant el extermini en la compra de aus en els països veïns.

P. Font

salvem el català

EL SISTEMA DE RELATIU

Els relatius són substituïts de persones o coses de les quals s'estava parlant fa molt poc. Ex: "La noia la noia té una guitarra és la meva germana". És evident que en lloc de tornar a repetir "la noia" cal emprar un mot que faci de substitut; aquest mot serà el relatiu "que". Així, doncs: "La noia que té una guitarra és la meva germana".

Ara bé, la llengua col·loquial només coneix el relatiu "que". La literària disposa, però, dels relatius: "que, què, qui, el/la/els les qual (s) i on".

Quan cal usar cadascun d'aquests relatius?:

QUE: En funció de Subjecte, d'Objecte Directe i de Complement Circumstancial de Temps. Ex: "El noi que té els cabells rossos és el meu germà", "dóna'm el llibre que llegeix", "vaig arribar l'any que es va perdre la collita".

La combinació d'article més que serà incorrecta quan poguem fer la substitució per article més qual. Així, en lloc de dir: "Es un problema del que molts fugen", direm: "... del qual ...".

QUÈ: L'usarem darrera preposició i referit a cosa. Ex: "La casa en què vivia". Cal observar aquí que preposició més què es

igual a preposició més article més qual. Així: "La casa en què vivia" és igual "la casa en la qual vivia".

QUI: L'usarem darrera preposició/el/aquell/tothom, en principi absolut i referit en ambdós casos, a persona. Ex: "El noi amb qui vaig venir...", "els qui vulguin jugar...", "qui vulgui jugar..."

ARTICLE - QUAL: L'usarem quan l'antecedent sigui un substantiu. Ex: "La casa de la qual parlo...", també: "La casa de què parlo"; "les senyores, les quals sempre arriben tard, distreuen l'auditori", també: "... que sempre arriben tard...", "la noia de la qual parlo...", també: "la noia de la qui parlo..."

Aquesta combinació està especialment recomanada quan l'antecedent queda lluny.

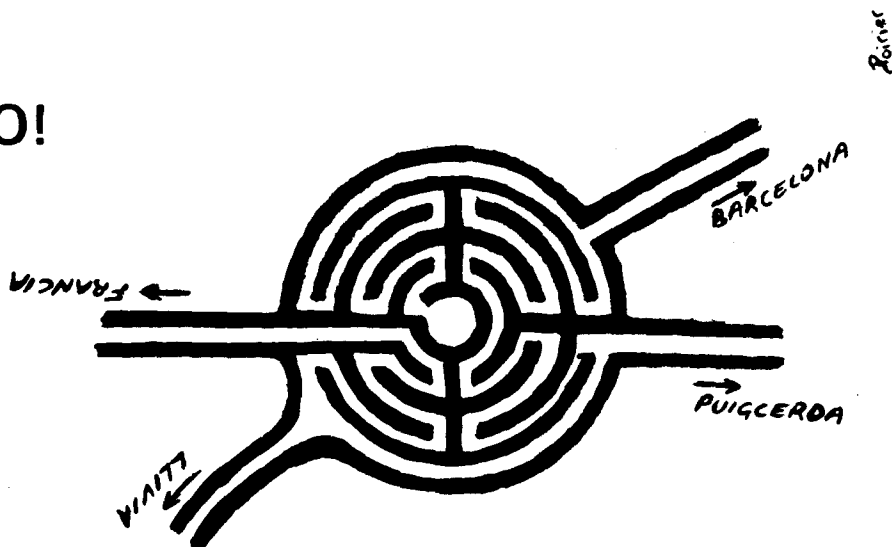
Cal recordar que "lo qual" en català és incorrecte. Tenim altres formes genuïnes: la qual cosa, les quals coses, cosa que, de què.

ON: Es l'anomenat relatiu adverbial. Fa una funció, dintre l'oració, de complement circumstancial de lloc. Ex: "La casa on vivim". També: "La casa en què vivim", "la casa en la qual vivim".

Laura Fabra

rufacades

**NO OLVIDE:
¡CEDA EL PASO!**

I MARXA INTERNACIONAL CICLOTURISTA

El club ciclista Poliesportiu Puigcerdà ha organitzat per el proper diumenge 22 de juny la I Marxa Internacional cicloturista "LA RUTA PIRENENCA DE LES 3 NACIONS".

Se li ha donat aquest nom perquè fluirà per terres espanyoles, andorranes i franceses. Sortirà de Puigcerdà passant per la Seu d'Urgell, Andorra, pujada al Port d'Envalira i coll de Puymorens, retornant per terres franceses fins arribar a Puigcerdà.

Aquesta marxa Internacional, no és una competició. No es tracta d'arribar primer o últim, es tracta de fer el recorregut en un temps més o menys programat. Es sortirà de la plaça Cabrinety a les 7 del matí amb direcció a la Seu i Andorra. Aquí es farà una parada, tornant a reemprendre la marxa a les 12 hores, calculant-se l'arribada a Puigcerdà, en el Poliesportiu, des de les tres de la tarda.

Desitgem que tant els participants com els acompanyants guardin un meravellós record d'aquesta I Marxa Internacional.

Hem d'agraïr als hotels i algunes cases comercials, que gràcies a la seva ajuda econòmica han fet possible tan magna manifestació esportiva.

Club Ciclista Puigcerdà

**Ia MARXA INTERNACIONAL
CICLOTURISTA
LA RUTA PIRENENCA
DE LES 3 NACIONS**

**ORGANITZACIO
CLUB CICLISTA
POLIESPORTIU
PUIGCERDA**

22 DE JUNY 1980

SECCIO D'ESQUI NORDIC

DEL CLUB ESQUI PUIGCERDA

fou celebrat al circuit de la Llagona.

En quan a competició cal dir que gairebé hem pres part a totes les proves del calendari oficial, obtinguent uns resultats satisfactoris, dels quals bé cal destacar l'actuació del Club en la III Marxa a Baqueire Beret, que en Dames a 10 kms. obtinguem el 3er. lloc (medalla de bronze), quart i novè lloc.

La progressiva superació ha quedat demostrada en l'actuació dels infantils en els Campionats de Catalunya, els quals obtingueren el 10, 17 i 18 llocs, respectivament, i les dames Seniors amb el 7è. i 8è. lloc. A la categoria de Seniors Homes s'aconseguí que un corredor formés part de l'equip de la Federació Catalana per als campionats d'Espanya.

El passat dia 6 d'abril es va celebrar en el circuit de La Llagona (França) el II Cam-

pionat Social d'esqui Nòrdic del Club Esqui Puigcerdà, els resultats obtinguts foren els següents:

REBROTS HOMES 1 KM. 1er. Lluís González;

INFANTILS HOMES 5 KM. 1er. Fidel Esquerrer, 2on. Jaume Forcada i 3er. José Vera.

INFANTILS DAMAS 3 KM. 1a. Lourdes Tallaferro, 2a. Cristina Delafuente, i 3a. Elena Pérez.

SENIORS HOMES 10 KM. 1er. Carlos Luna, 2on. Jesus Gonzalez, i 3er. Francisco Forcada.

SENIORS DAMAS 5 KM. 1a. Mercè Segala, 2a. Dolors Balasch i 3a. Pascuala Font 4a. Dolors Majoral.

Pensem ja en la propera temporada i sols volem recordar que aquesta secció resta oberta a tots aquells que vulguin participar-hi.

J. Gonzalez

maig/RUFACA/21

Aquesta secció ha portat a terme durant la temporada 79/80 les següents activitats:

El mes de novembre i com a cloenda dels entrenaments que havien començat el mes d'agost, vam organitzar el primer Cros d'Hivern amb la participació de primeres figures d'esqui Nòrdic.

Dintre de les festes de Nadal vam dur a terme una sessió de pel·lícules tant d'esqui Nòrdic com d'alpí, totes elles molt interessants. Aquesta mateixa setmana varen fer el curset de Nadal al circuit de la Molina.

La Federació Catalana ens va confiar l'organització del II Giravol Jovenívol, el qual es va celebrar al circuit de Meranges, cal remarcar, no sols el èxit esportiu assolit, sinó el fet de donar a conèixer recones de la nostra Cerdanya a gents de gairebé tota Catalunya, ja que n'hi participaven set Clubs.

Els dies 31 de març i el 6 d'abril es va organitzar el curset de Setmana Santa que

III COMBINADA

D'ESQUI NATACIO

Organitzada per el Club Esqui Puigcerdà i el Club Poliesportiu de Puigcerdà es va celebrar el diumenge dia 20 d'abril a l'estació de Porte - Puimorens i a la Piscina Climatitzada de Puigcerdà.

Aquesta combinada que consta d'una prova d'esqui, amb un eslalom gegant de 20 portes, bastant curt i fàcil de fer, ja que hi corrent en el mateix eslalom infantils i grans; així com una llargada de piscina de 25 metres o 50 metres els grans.

La presència de públic sobretot a la piscina del Poliesportiu, palesà el èxit en augment d'aquesta prova, que va en camí d'èsser una tradicional de Primavera a Cerdanya. La part que correspon a l'esqui es va celebrar baix unes condicions climatològiques que feien creure que estabam en ple hivern. La RUFACA, en ratxes de vent, que a voltes parava quasi els corredors i la neu en bones condicions, donant lo avançada de la primavera, ajudat per una cortina denúvols que impedièn que el sol restés qualitat a la neu a l'estació de Porté - Puimorens, coses que no van descoratjar als competidors d'aquesta combinada, sino que han ajudat a la seva brillantessa, a pesar de que la llargada del eslalom gegant, per motius de les tècniques de cronometratge, es va escursar a 14 portes.

Les classificacions quedaren d'aquesta manera:

Rebrots femenines: 1. Ariadna Alsina, 2. Eva Sitges.

Rebrots masculins: 1. Jordi Mas Rolland 2. Joaquim Soler.

Alevins femenines: 1. Mónica Lusilla, 2. Marta Mas, 3. Francis Serra, 4. Mireya Fossas, 5. Emi Pous.

Alevins masculins: 1. Francesc X. Sitges, 2. Lluís Xavier Soler, 3. Francesc Armengol 4. Pere Mas Comas, 5. Ignaci Moya, 6. Eduard Ferrer.

Benjamins femenines: 1. Lourdes Costa.

Benjamins masculins: 1. David Ginesta, 2. Joan Bover, 3. Daniel Mumburú.

Aguilots femenines: 1. Nuria Moliner.

Aguilots masculins: 1. Eduard Llanas, 2. Jordi Lusilla, 3. Jordi Pous, 4. Francisco Mora, 5. Jordi Mas Comas, 6. Juan Pascual.

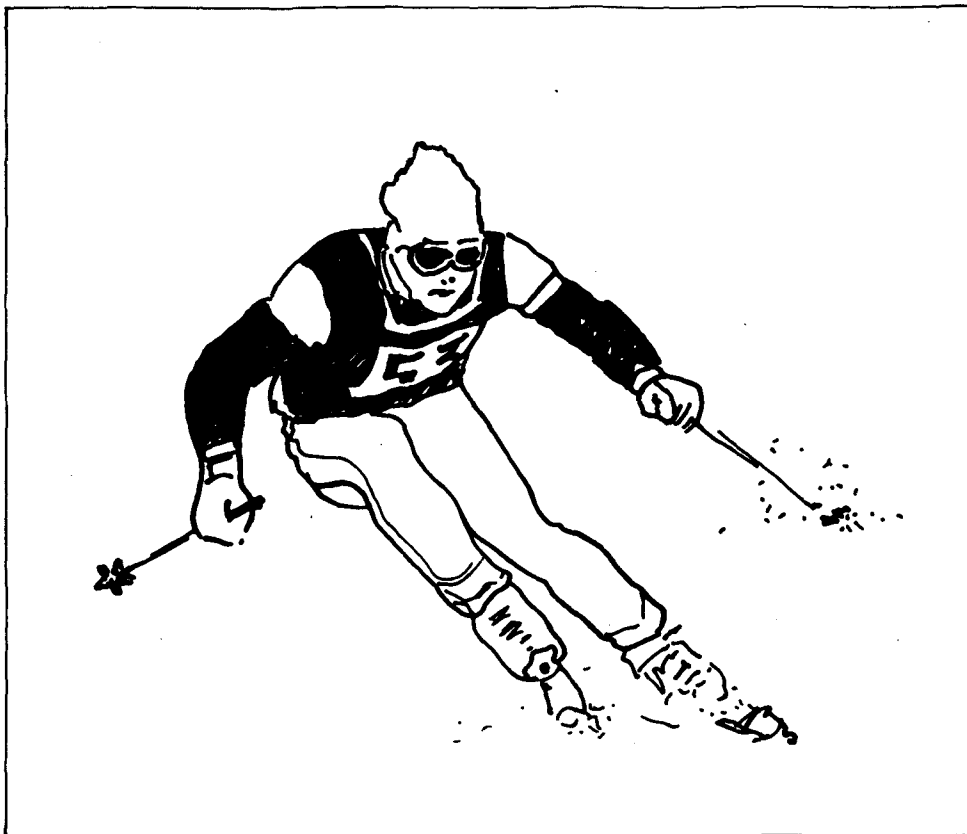
Juvenils femenines: 1. Carmen Reguant.

Juvenils masculins: 1. Jaume Riera, 2. Xavier Piguillem, 3. Jaume Reguant, 4. Jordi Condominas, 5. Josep Pous, 6. Jaume Mumburú, 7. Fernando Barcons.

Veterans masculins: 1. Ramon Serra, 2. Ramon Sitges, 3. Joaquim Soler, 4. Pere Font.

P. Font

CLUB ESQUI PUIGCERDA

Resultats del campionat social 1980, cel.lebrat el dia 4 d'abril categoria Infantil. Cel.lebrat a PORTE - PUIGMORENS.

Rebrots femenins: 1a. Eva Sitges, 2. Alicia del Peso.

Rebrots masculins: 1. Jordi Mas, 2. Maurici Balart.

Alevins femenines: 1. Monica Lusilla, 2. Francis Serra, 3. Marta Mas, 4. Emi Pous, 5. Marta Gimenez, 6. Mireya Fossas.

Alevins masculins: 1. Francesc Javier Sitges, 2. Francesc Armengol.

Benjamins femenines: 1. Lourdes Costa, 2. Teresa Turiera - Puigbó.

Benjamins masculins: 1. Josep Prunes, 2. Marcel Balart, 3. Daniel Mumburu, 4. Juan Bover, 5. Daniel Carreras, 6. David Ginesta, 7. Jordi Mateu.

Aguilots femenins: 1. Rosa M. Blanque, 2. Maria Turiera - Puigbó, 3. Katty Palau, 4. Elixebeth Maillo, 5. Nuria Moliner, 6. Ana Prunes.

Aguilots masculins: 1. Camilo Botella, 2. Jordi Lusilla, 3. Jordi Pous, 4. Sergio Gimenez, 5. Marc Balart, 6. Francisco Mora 7. Jordi Mas Comas.

Resultats del Campionat Social 1980, cel.lebrat el dia 5 d'abril a l'estació de Porté - Puimorens, Categoria Jovenils, Seniors i Veterans.

Jovenils femenins: 1. Teresa Costa, 2. Montse Moliner, 3. Carmen Reguant, 4. Ana Bosch, 5. Carmen Turiera - Puigbó, 6. Montse Burges, 7. Montse Tuset.

Juvenils masculins: 1. Xavier Santaella, 2. Luciano Antón, 3. Jaime Riera, 4. Xavier Piguillem, 5. Elias Nova, 6. Josep Pous, 7. David Jimenez, 8. Victor Carreras, 9. Manel Massachs, 10. Jaime Mumburú, 11. Jordi Condominas, 12. Xavier Tarragó, 13. Francesc Balart.

Seniors femenines: 1. Maria Bosch, 2. Mercé Balart.

Seniors masculins: 1. Miquel Rolland, 2. Jordi Giró, 3. Ramón Segalá, 4. Juan Mateu, 4. (Exequo) Pere Gimebrnat, 5. José Ferrer.

Veterans femenines: 1. M. Dolors Moragas, 2. Montse Mirabet, 3. Antonia Carreras 4. Marion Dodds.

Veterans masculins: 1. Jaime Baliarda, 2. Joan Blanqué, 3. Pere Font, 4. Joaquim Soler, 5. Arcadi Duran, 6. Josep Fossas, 7. Ramiro Gimenez, 8. Ramon Sitges, 9. Elias Nova.

Veterans masculins: CON HANDICAP: 1. Jaime Baliarda, 2. Joan Blanqué, 3. Arcadi Duran, 4. Pere Font, 5. Joaquim Soler 6. Josep Fossas, 7. Ramiro Gimenez, 8. Ramon Sitges, 9. Elias Nova.

P. Font

HEPATITIS

La DIRECCIO GENERAL DE LA PROMOCIO DE LA SALUT de la Generalitat de Catalunya ha dictat aquestes mesures davant els brots d'HEPATITIS presentats en algunes localitats del nostre país:

1. Educació de la població respecte de la importància de la higiene personal i, sobretot, de l'evacuació sanitària de les deposicions.

2. Esterilització correcta dels equips d'injecció. Es preferible la utilització de material d'un sol ús. L'ebullició durant DEUS MINUTS és efectiva però no ho és la desinfecció amb alcohol.

3. Establiment de precaucions higièniques estrictes durant la malaltia i fins una setmana després de la curació. Aquestes mesures inclouen la utilització exclusiva

d'atuell domèstics pel malalt (plats, coberts, tovalloles, etc. . .) sense que els comparteixin les persones que amb ell conviuen. Així mateix les deposicions del malalt hauran de tractarse sanitàriament: un raig de lleixiu abans de l'evacuació a la xarxa d'aigües residuals és suficient.

4. Les mesures de control han d'extendre's també a la vigilància de l'abastiment d'aigua tot extremant les condicions de potabilització i a evitar la utilització d'aigües residuals per regar camps i horts. Els aliments sospitosos d'ésser contaminats poden desinfectar-se amb ebullició.

5. La transmissibilitat del virus comença a partir dels 15 dies del període d'incubació i continua fins uns dies després de la normalització de las transaminases en la sang.

El mes passat va sortir a RUFACA un article sobre l'Hospital sota el dibuix amb què ha vingut apareixent la secció Aquí l'Hospital. Com aquesta secció ha desaparegut i l'autor de l'article ens ha demanat una rectificació, l'ha fem demanant disculpes als interessats.

cartes a rufaca

Es recorda que les cartes i col.laboracions adreçades a RUFACA per a la seva publicació han de venir degudament signades, malgrat l'autor especifiqui el pseudònim amb que vol que siguin publicades. Es així que comuniquem als autors de dues cartes que ens han enviat amb els pseudònims de Bonifaci i A.V. que si volen que se'ls hi publiqui els articles enviats han d'identificar-se i responsabilitzar-se amb llurs respectius noms i cognoms i el número del D.N.I.

Al mateix temps, per raons d'espai, preguem que les col.laboracions i cartes no sobrepassin els tres folis a màquina (70 espais x 30 línies).

EMPRESA EN EXPANSIÓ

Busca col.laborador a Puigcerdà amb ganes de treballar que vulgui ingressar com a mínim: 80.000 ptes.

Amb vehicle propi i que estigui relacionat amb els rams de Ferrreteria, Construcció, Instal.ladors de calefaccions i Electricitat.

Interessats dirigir-se per escrit a: Ref. 349. Publicitat Montseny, Mossèn Gudiol, Edifici Tarragona. VICH

ANTIGUITATS E. ORRI

Major, 30

TEL.: 880.287 PUIGCERDÀ

A GER SEMPRE FEM RIURE

Bé, quasi diria que fem plorar. Resulta que el passat dia 10 d'abril, como tots els catalans hauríem de saber, va ser elegit el *President del Parlament de Catalunya*.

Una "senyora" de Ger que es veu "que està molt enterada de tot això de la política" va fer una gran gatzara perquè no havia estat elegit *President de la Generalitat* en Jordi Pujol, i paraules textuais "ara se'l passava pel c. . . Senyor que per prudència no direm el seu nom, encara que el sabem i ella i altres persones a les quals va fer la seva explicació sabran de qui parlo. Per parlar de política un té de saber i després respectar els altres. D'això se'n diu democràcia. Perquè tots els partits polítics els sembla que el seu és el millor però s'ha de saber respectar les persones. Perquè jo pregunto: és que en Pujol t'ha fet alguna malifeta que te'l vulguis passar per un lloc tan brut?. Es què poder no és tan "guapo" com dius tu que és en Suarez? Quan aquest senyor va sortir *President del Govern* a Madrid no crec que ningú a Ger fes unes manifestacions d'aquest tipus. Ara comprenc perquè la mainada d'aquest poble també arrancava la propaganda d'en Pujol i feien el mateix que tu vas dir. Es clar: tenen que creure i fer el que senten i veuen, i potser els hi manen. No creus que això de *criar la dolenteria està molt malament? Doncs, mira per on, ara serà President de la Generalitat* en Pujol i tu també tindràs de dependre en moltes coses d'aquest senyor. Exactament com tots els altres catalans. Pensa que no és pas cap bé ensenyar a les criatures a menyspreuar a una persona que, sigui de les idees que sigui ha fet tant per Catalunya i potser, quan algun dia siguin grans i surtin del poble, veuran que els havien enganyat. Amb tot això no és que vulgui dir que no estic content que fos nomenat Heribert Barrera *President del Parlament* —ha sigut una cosa molt bona—, però tens d'entendre que una cosa és el *Parlament* i una altra la *Generalitat*. Aquesta ignorància política diria que és deguda a la *Dictadura* que hem patit durant tants anys i que a l'entrar en Franco a Lleida digué aquelles paraules: "Cataluña no existe".

Per això estic content de que sigui Heribert Barrera el nou *President del Parlament*, això demostra que les nostres arrels "malgrat la gent com tu" són molt fondes, perquè aquest senyor representa un partit que ha aportat tres *Presidents* a la *Generalitat* i és fins i tot amb *Convergència* un dels més catalanistes o més ben dit són els únics partits de Catalunya que no depenen de fora, o sigui, d'algun altre partit de Madrid.

Es que no vas veure que *Convergència* no tenia ni candidat a la *Presidència del Parlament*? I tampoc vas veure que tots llurs parlamentaris van votar Heribert Barrera i que Pujol va estar molt content de que sortís? Una cosa t'he de dir: tan el Sr. Suarez, com en Cañellas no tinguís por que no en seran mai *presidents de la Generalitat*. Mai podràs veure a aquests senyors a aquesta *presidència*. I no és que jo, particularment, tingui res a dir d'aquests senyors, sinó que és Catalunya que no els vol. La prova és que des de les primeres eleccions fins a aquestes últimes han baixat molt i crec que cada dia baixarn més i per tant tindràs de viure sempre al revés dels altres ciutadans del nostre poble o de la gran majoria d'esquenes al seu *President* i dient sempre mal de la teva terra. Donaria un consell a la Sra. X: abans de parlar de política que se n'assabenti bé i que si vol fer alguna cosa pel poble la faci constructiva i mai destructiva, perquè les persones que van contra la seva terra és com les que van contra casa seva i si no canvien de mentalitat no farem mai res en aquest poble. Però el canvi per anar bé ha de ser radical, perquè així com ara estem anem en darrera com els crans. Això ho demostrem sempre que hi ha eleccions perquè per les de l'Estatut vam ser el poble de Catalunya que va tenir més tant per cent de no i a les eleccions al *Parlament* també hem anat al revés de la resta de Catalunya. Aquests fets queden a la història. Per això dic al principi que a Ger fem riure, però no, el que fem es plorar, perquè sempre anem contra direcció i alguna vegada podem ensopegar.

Un Gerense

REPLICA AL SR. SAPE, CONCEJAL DE CONVERGENCIA I UNIO

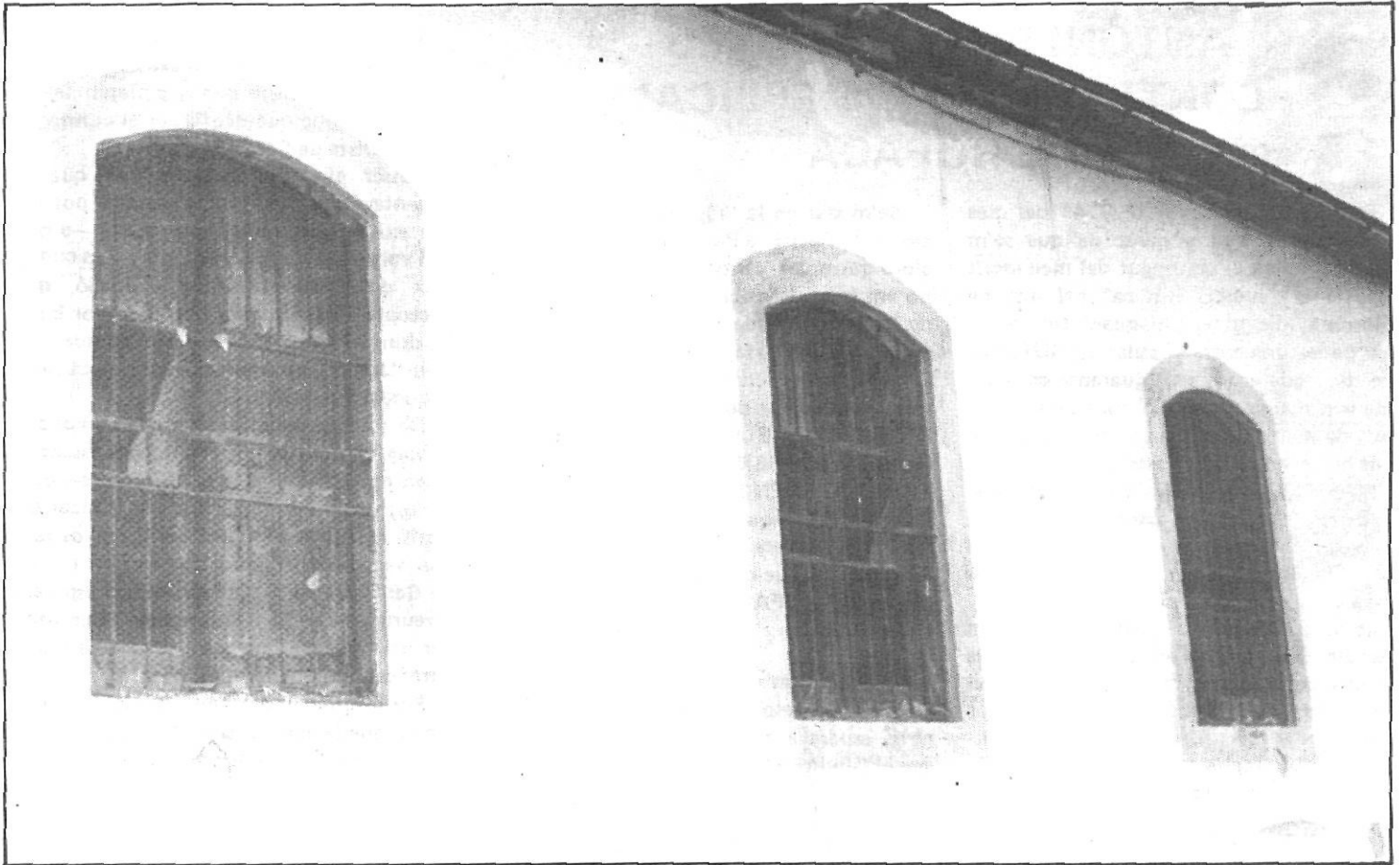
Soy un asiduo asistente a la mayoría de los Plenos Municipales que el Ayuntamiento celebra todos los meses y, mi sorpresa e indignación fue grande cuando en el último celebrado el día 18 de abril al tratar del tema referente al Matadero Municipal el Concejal Sr. Sapé dijo entre otras cosas que los carniceros y tocineros de esta villa eran los interesados en no solucionar este problema y que eran los culpables de que el mismo se fuera demorando.

En primer lugar debo decirle, Sr. Sapé, de *Convergència* i *Unió*, que no sé en que se fundamenta para decir que somos los interesados en no solucionar el problema, pues sepa que a nadie más que a nosotros beneficiaría tanto el tener un Matadero Municipal en el que nos encontráramos bien y pudiéramos trabajar con un mínimo de condiciones, ya que el trabajo que realizamos ahora es casi inhumano, sobre todo en el invierno; empezamos la matanza a las

4 de la mañana, en aquella nave en que faltan más de la mitad de los cristales, con el suelo completamente helado y resbaladizo por el agua que allí siempre hay, con la corriente de aire que pasa porque ninguna puerta cierra bien, a una temperatura muchos días de 10 o 12 grados bajo cero y sin calefacción de ninguna clase, imagínese si este trabajo es casi inhumano o no, y no crea que exagero Sr. Sapé; además, como muy bien debe saber el Ayuntamiento, estuvimos este año mas de dos meses sin agua con lo que la tarea se nos hacía todavía mucho más difícil.

Por otra parte también me extraña que usted dijera que somos los culpables de que este problema se vaya demorando, pues hace aproximadamente 10 meses que el Ayuntamiento del que Vd. forma parte nos llamó a una reunión a todos los carniceros y Tocineros para hablar de la problemática del Matadero Municipal. Una vez allí reuni-

dos y al cabo de una hora de esperar a la Comisión del Ayuntamiento encargada de este problema salió un Concejel diciendo que habían tenido otra reunión —cosa que nos pareció bastante poco correcta— y que nos emplazaban a otra reunión para el cabo de 15 días, a la cual asistimos y se acordó formar una Comisión Ayuntamiento — Carniceros-Tocineros para la construcción del nuevo Matadero Municipal bajo la iniciativa del Ayuntamiento de esta villa.

A finales de enero del presente año, se nos convocó por parte del Ayuntamiento a otra reunión para estudiar las nuevas tarifas; a la hora convenida sólo estaba presente el Sr. Vidal, independiente. Al cabo de 45 minutos de esperar a los otros miembros de la Comisión del Consistorio, se presentó el Sr. Bosom, del PSC, diciéndonos que los demás miembros no habían podido asistir por diversas causas. Si en la primera ocasión en que no compareció la Comisión Municipal nos pareció poco correcta, en esta segunda nos pareció inadmisibile.

Quedamos que el Ayuntamiento nos facilitaría los datos económicos de los últimos ejercicios referentes al Matadero y tardaron más de un mes en proporcionárnoslo después de tener estos datos, estudiamos el problema y una vez creímos haber encon-

trado la solución para que se mejorara el servicio y al mismo tiempo que el municipio no perdiera dinero, cosa que nosotros consideramos deplorable, pedimos al Ayuntamiento nos convocara para explicar nuestro punto de vista; hace de ello un mes y todavía esperamos su decisión.

Después de conocer como se han desarrollado los hechos. ¿En qué se basa usted Sr. Sapé para decir que hemos sido los Carniceros y Tocineros los que hemos demorado la solución del problema? Decir esto ante la opinión pública, como Vd. hizo, creo que es grave y demagógico.

Como bien podemos comprobar ha sido la comisión del ayuntamiento la que ha faltado a las citas. Creo que quizás lo dijo Vd. por falta de información, pero debe saber que una persona sin información tiene que ser una persona sin opinión.

También es oportuno recordar que en todos los mítines y actos públicos programados en las pasadas elecciones municipales para la formación del actual consistorio, todos los partidos políticos incluido Convergència i Unió decían tener soluciones para todo —aunque luego resultara que no habéis solucionado nada— y entre todos los problemas, a uno de los que dabais prioridad era al de este Matadero Municipal.

Finalmente sepamos todos que el acudir

**El Matadero actual,
es recinto, Municipal
¿Sabe Vd. cuantos cristales
Faltan en sus ventanales?
Por eso cuando hay RUFACA
cogeríamos... luna ESTACA!**

a sacrificar las reses a este centro del Municipio no es ningún privilegio, como algunos piensan, sino que es un deber, una obligación que nos impone la Administración por mediación del Ministerio de Sanidad y de la Salud Pública y siempre bajo la supervisión de su Veterinario Titular, en este caso el Sr. Amils.

En definitiva, que por tener este deber, esta obligación, y sobre todo por ser municipal, creo bajo mi modesta opinión, corresponde al Ayuntamiento tomar la iniciativa para solucionar el problema y que los Carniceros y Tocineros seremos los primeros en apoyar y prestar nuestra ayuda al Ayuntamiento para que el Matadero de la Villa sea orgulla para todos.

Pedro BOVER

maig/RUFACA/25

ANTONI BRUNET MATEU CONTESTA A LA "REPLICA" DE RUFACA

En el número de "RUFACA" del mes de Desembre, quedo parat de que se'm "replica" sobre el contingut del meu escrit respecte al "Judicia Rufaca" del mes de novembre, dic parat per quant tinc en el meu poder una carta circular de RUFACA que diu "que entre cent quarante contciutadans d'alguna manera implicats en alguna tasca de més o menys repercusió comarcal. I vos heu estat un d'aquests".

D'acord amb un format que s'acompanyava exposés el meu punt de vista sobre la revista RUFACA, i que les respostes —no les rèpliques— serien publicades per RUFACA.

Jo vaig contestar a l'invitació que se'm formulà, si bé tant al principi com al fi de la meva contesta, ja em disculpava, per no seguir el mentat format de preguntes, per creure poder fer un "Judici" més exhaustiu, prescindint del mateix.

Se'm diu en la "rèplica" sobre la subjecció de la Revista a Partits polítics, Associacions patronals, centrals sindicals i altres, jo no em fico ni menciono l'ideologia política de les persones que fan RUFACA, jo exposo el punt de vista, i veig que en la RUFACA del mes d'octubre hi ha un consultant que textualment diu "ELS PARTITS POLITICS QUE ELS MOQUI LA YAYA, QUE JA COBREN DE LES SEVES CENTRALS I TENEN ELS SEUS ORGANS DE DIFUSSIO" —aquest senyor que no tinc el gust de conèixer— no se'l replica, ni tampoc als altres sis que crec que som els que han contestat; RUFACA, ha complert, ha publicat. . .

Ara bé se'm demanava una opinió i la vaig donar, després dels mesos transcorreguts, esperava sortiria més informació sobre el "Judici a RUFACA", i veig que no és

així és que del quaranta consultants sols sis hem contestat? per la meua part em rati-fico totalment en lo que vaig presentar, sobre el que crec que deuria ser el contingut d'una revista de Cerdanya.

Potser el mot "independent" que jo esmentava, no va agradar, també pot ser que existís una mala interpretació —o que se li volgués dar— el cert és que no es concibeix que atenent a una invitació, que s'accepta i es contesta amb la millor bona fe, dongui lloc a una rèplica, crec que si el meu "Judici" no interessava, no publicant-lo quedava resolt.

De totes maneres a pesar de la "rèplica" jo vaig complir públicament, expressant la meua opinió —agradés o no agradés— crec doncs, una falta de delicadesa replicar un escrit quant prevé d'una invitació vostra, i una vegada mes sento que l'única revista de Cerdanya no pugui ser millor, esperem a veure, puix segons informació "que volta per aci" sembla imminent la sortida d'una altra; veurem que tal serà.

Per lo que em pertany, aquest petit problema queda acabat, si be faig meua la vostra invitació i algú dimecres us convidaré.

INFORMACIÓ IMPORTANT

El 25 i 26 de maig.

Per la Festa de la "Pentacosta" (Segona Pasqua) el nostre Moviment humanitari en favor dels infants malhaurats del Tercer Món us proposen una "Kermesa" venda que tindrà lloc a la Batllia de BourgMadam organitzada per la Senyora Giral Margarida de DORRES. Kermesa que té per objectiu principal aquest any de venir en ajut als infants cambogians refugiats en els camps de TAILLANDE, i ajut als infants de l'hospital de Huambo a l'ANGOLA.

En la nostra venda hi trobareu, una gran varietat d'objectes a preus molt moderats. Com també artesanía del Tercer Món, i exposició de pintures.

Pels infants hi podeu trobar petits jocs i loteries a on sempre guanyen!

Hi ha també un sorteig de 33 lots previst per poder regalar-los a la festa de les mares. El tiquet només costa 2 francs.

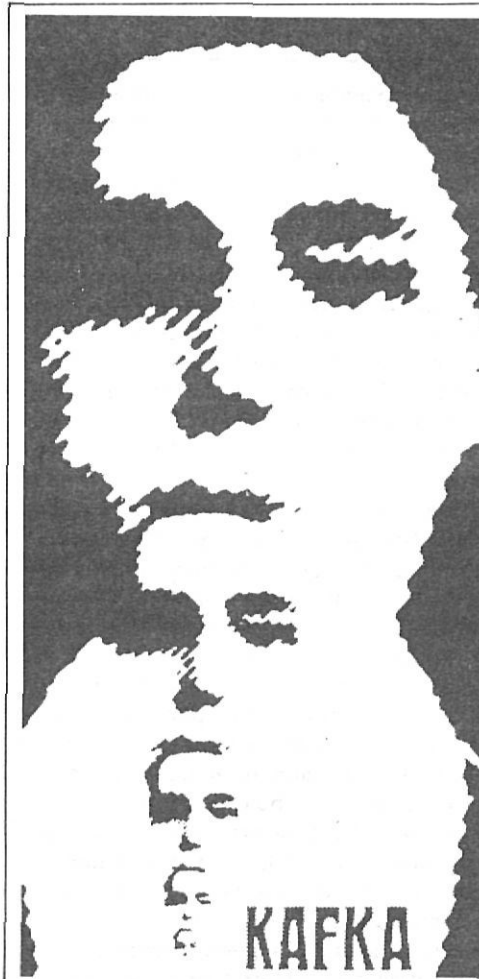
Els horaris son els següents:

Des de les 2 de la tarda fins a les 8 del vespre.

la tombola es tira el dilluns de Pascua a les 6 de la tarda.

Tots hi sou convidats.

Sigueu benvinguts!

CAL LLEGIR...

LA TRANSFORMACIÓ

F. Kafka

Edicions Proa

Preu: 300 ptes.

Quan hom s'endinsa per l'escriptura kafkiana, experimenta el gran món de la literatura realitzat d'una manera cruel, insòlita i inversemblant. Color, espai, temps, moviment, tot pot ser estudiat en Kafka, en ell les possibilitats d'anàlisi, de la literatura són infinites. La seva laberíntica escriptura ens condueix a la confluència del Kafka - home amb el Kafka - escriptor, afirmant, així que l'estil es l'home.

Què ens ofereix, doncs, "la transformació"? Com diu Jordi Llovet, traductor i prologador del relat: "... la història d'algú que no té història, o que no la sent. . ."; i, com veurà el mateix lector, l'apassionament per una escriptura amb múltiples interpretacions.

Laquesis

CAIXA
DE
PENSIONS

"la Caixa"

JOSE ANTONIO 22 TELÈFON 880147

PUIGCERDÀ

MEF, S.A.

MUNTATGES ELÈCTRICS,
DOMÈSTICS I INDUSTRIALS

Avinguda Dr. Piguillem, 3- PUIGCERDÀ (Girona)

BOTIGUES ESPECIALITZADES

CARRER MAJOR, 9, 14 i 16.

PUIGCERDÀ

Palau 3

Major, 13 - Telèfon 88 06 99 - Puigcerdà

CONSTRUCCIONES
F. BRAVO

COLONIA SIMON, 17, 1o, 1a.
TELEFONO. 88 13 44
PUIGCERDÀ (GERONA)

ELECTRODOMÈSTICS

PIRINEU

Avinguda Dr. Piguillem, 3
PUIGCERDÀ
(Girona)

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO

LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel: 88 02 77

PUIGCERDÀ

CAN BORRELL

MAS CATALÀ
MERANGES (LA CERDANYA)
T. 972-880033

**CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA
AMB ELS PREMIS "IGNASI DOMENECH"
1978 i 1979**

**6 APARTAMENTS RÚSTICS DE LLOGUER
I PLENS DE COMODITATS**

**AMBIENT MOLT SELECTE * 50 PLACES *
(Aconsellem reservar plaça per telèfon)**

PRIMAVERA 1980 - DEL 8 Abril al 8 Juliol

de dimarts a diumenge

CURSETS DE CUINA CATALANA

20 Plats forts i 10 Postres

Seleccionats - Explicats - Elaborats - Cuinats i Degustats

*comentaris per un periodista expert
en gastronomia*